

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 466 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΜΑΐΟΥ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Τα άγια του συστήματος στο απυρόβλητο

ΥΠΟΘΕΣΗ 17Ν
Η ΔΙΚΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

ΤΙ ΑΡΧΙΖΕΙ;
ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΠΟΔΥΤΕΧΝΕΙΟ (κείμενο Γκίνη)
ΤΡΙΤΗ 22 ΜΑΐΟΥ 8.00 μμ

Διατηρείται το δικαίωμα να λαμβάνεται χρήση από την εφημερίδα, μετατρέποντας την σε ένα μετατρέποντας αρχείο.

■ Εξόδος από τη διαδικασία
επιτήρησης

**Με όρο την
ανατροπή στο
Ασφαλιστικό**

ΣΕΛΙΔΑ 8

■ Κυβέρνηση στα πρόθυρα
νευρικής κρίσης

**Ανούσια πόλωση,
βολική διέξοδος**

ΣΕΛΙΔΑ 3

■ Πολιτικοί κρατούμενοι
μακράς πνοής

**Μπροστά σε μια
πρόκληση**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων 19/5/1895: Θάνατος Χοσέ Μαρτί 19/5/1890: Γέννηση Χο Τσι Μινχ 19/5/1969: Εκρήξη βόμβας (ΔΑ) στην Καραγεώργη Σερβίας – τραυματισμός δύο περαστικών 19/5/1925: Γέννηση Πολ Ποτ 19/5/1762: Γέννηση Johann Fichte 20/5: Κούβα (1902) – Σαουδική Αραβία (1927): Ημέρα ανεξαρτησίας 20/5/1833: Ιδρυση χωροφυλακής 20/5/1947: Θάνατος Γιώργη Σιάντου 20/5/1941: Ο Νίκος Ζαχαριάδης παραδίδεται από την ασφάλεια στην Γκεστάπο 20/5/1941: Μάχη Κρήτης 20/5/1972: Απόδραση Βαλυράκη από φυλακές Κέρκυρας 20/5/1991: Δολοφονία Ρατζίβ Γκάντι 20/5/1978: Ο Μητσοτάκης προσχωρεί στη ΝΔ 20/5/1919: Αναφορά τουρκικής χωροφυλακής για φόνους, βιοσμούς και λεηλασίες τούρκων αμάχων από ελληνικό στρατό (Σμύρνη) 20/5/1806: Γέννηση John Stuart Mill 20/5/1954: Ο Chiang Kai-Shek πρόεδρος εθνικιστικής Κίνας 21/5: Ημέρα πολιτισμού 21/5/428 π.Χ.: Γέννηση Πλάτωνα 21/5/1921: Γέννηση Αντρέι Ζαχάρωφ 21/5/1975: Αρχή δίκης RAF 21/5/1864: Ενωση Επτανήσου με Ελλάδα 21/5/1973: Εξάρθρωση ΕΑΝ – 10 συλλήψεις – αποκάλυψη οπλοστασίων 22/5: Ημέρα βιοποικιλότητας - Σρι Λάνκα: Ημέρα δημοκρατίας (1972) 22/5/1969: Εκρήξη βόμβας (ΔΑ) στο χολ 8ου ορόφου Χλωτ 22/5/1830: Κολοκτρώνης - Πλοπούτας καταδικάζονται σε θάνατο 22/5/1963: Χτύπημα κατά Γρηγόρη Λαμπράκη 22/5/1973: Σύλληψη βασανισμός Σπύρου Μουστακλή 22/5/1990: Ενωση Νότιας - Βόρειας Υεμένης μετά από 150 χρόνια 22/5/2005: Θάνατος Χαρίλαου Φλωράκη (91 χρ) 22/5/1950: Γέννηση Αλέκου Αλεβάνου 22/5/1908: Αθώαση Γιάννη Κυριακού για δολοφονία Μαρίνου Αντύπα 22/5/1943: Διάλυση Κόμιντερ 23/5: Δυτική Γερμανία: Ημέρα δημοκρατίας (1949) - Τζαμάικα: Ημέρα εργασίας 23/5/1878: Προσάρτηση Κύπρου στην Αγγλία 23/5/1945: Αυτοκτονία Χαίνηριχ Χίμπερ 23/5/1960: Εντοπισμός Αντολή Αιχμάν (Αργεντινή) – απογωγή από ιστραγλινούς πράκτορες 23/5/1973: Κίνημα ναυτικού 23/5/1983: Πρώτη ζωντανή πολιτική συζήτηση στην ελληνική τηλεόραση 23/5/1997: Καταδίκη Κοσκωτά σε 25ετή κάθειρξη 24/5: Ημέρα γυναικών για αφοπλισμό – ημέρα πάρκων - Βουλγαρία: Ημέρα παιδείας 24/5/1939: Απόπειρα δολοφονίας Τρότσκι 24/5/1967: Το πτώμα του Νικηφόρου Μανδηλαρά ανευρίσκεται ανοιχτά της Ρόδου 24/5/1743: Γέννηση Jean-Paul Marat 25/5/: Ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία – ανεξαρτησία – ανθρώπινη δικαιώματα – Ημέρα Αφρικής - Αργεντινής: Ημέρα επανάστασης (1810) 25/5/1832: Συνθήκη Ζυρίχης - Η Ελλάδα ανακρύσσεται βασιλείο 25/5/1892: Γέννηση Josip Broz Tito 25/5/1942: Ο Αρης Βελούχιώτης βγαίνει στο βουνό με 15 άντρες 25/5/1976: Συγκρούσεις αστυνομίας - διαδηλωτών με ένα νεκρό, στο κέντρο της Αθήνας 25/5/1966: Αρχή πολιτιστικής επανάστασης Κίνα – ανάρτηση πρώτης εφημερίδας τούχου ("Ντατζεμπάο").

● Πρέπει να σας εξιμολογηθούμε το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε ως εφημερίδα ●●● Πάμε να γράψουμε ένα άρδρο σχετικά με τις εξελίξεις στην πολιτική σκηνή και δεν ξέρουμε πόσες φορές θα χρειαστεί να τ' αλλάξουμε μέχρι να φύγει η εφημερίδα για το τυπογραφείο ●●● Γιατί έτσι που τα 'χει χαμένα ο Καραμανλής και δε μπορεί να συμμαζεψει το γαλάζιο κοπάδι, κάθε μέρα προκύπτει και κάπι ●●● Ενώ οι Πασόκοι έχουν βουλώσει το σόμα τους με λευκοπλάστ και το ανοίγουν μόνο για να καταγγείλουν τους Νεοδημοκράτες ●●● Τα συντροφικά μαχαιρώματα απαγορεύονται με αυτοδέσμευση ●●● Ακόμα και οι «μεγάλος τραγουδιστής» περνάει περίοδο αυτολογοκρισίας ●●● Ντροπή, ρε Θόδωρα, εσύ ν' ακολουθείς γραμμή Γιωργάκη-Λαλιώτη; ●●● Πάρε φόρα και σάρωσε τα όλα, μεγάλε ●●● Ποιος έσπευσε πρώτος να στηρίξει τον «ακροδεξιό» Σαρκοζί; ●●● Ο «σοσιαλισταράς» Τόνι Μπλερ, λίγο πριν

την κάνει από τη Ντάουνινγκ στριτ 10 ●●● Ρε δεν αφήνετε τα αριστεροδέξια σάπια... ●●● Ε, ρε, γλέντια, ο πρόεδρος Ζαφειρόπουλος απηύθυνε δερμό χαιρετισμό στο ιδρυτικό συνέδριο της «Φιλελεύθερης Συμμαχίας» ●●● Διότι ΟΑΚΚΕ και νεοφιλελεύθεροι πρέπει να συμμαχήσουν ενάντια στο φαιοκόκκινο φασισμό ●●● Και να σκεφτείς ότι τη μέρα του χαιρετισμού δεν είχαν ακόμα σφίξει οι ζέστες ●●● Το χειρότερο είναι ότι κάποιοι στο Indymedia κάθησαν και συζήτησαν σοβαρά επί του περιεχομένου του μακροσκελούς χαιρετι-

σμού του προέδρου ●●● Κι ήταν βράδυ με δροσοσύλα ●●● Που καταντήσαμε, γαμώτημου ●●● Αμ' οι άλλοι που δέρνονται και στήνουν ολόκληρο δικτυακό καινύγια για το ποιος έδειρε πρώτος; ●●● Για μια χούφτα κυάμους στις φοιτητικές κάλπες ●●● Η έσχατη ξεφτίλα ●●● Και γιατί, παρακαλώ, να μη διοριστεί ο ιούς Κεδίκογλου στη νομοπαρακευαστική του υπουργείου Δικαιούνης; ●●● Υπάρχει πιο ικανός και φέρελπις νέος στο δικηγορικό σώμα; ●●● Ποιος έχει βγάλει τόσα φράγκα

◆ Η αίτηση έκδοσης του πρόεδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ απορρίφθηκε, αφού πέρασε από σαράντα κύματα. Ομως, η ανάκριση για τις απαγωγές 28 Πακιστανών μεταναστών, υπόθεση για την οποία τεθήκε υπό διωγμό ο Ασλάμ, καρκινοβατεί, μολονότι συμπληρώνεται διετία από τότε που καταγγέλθηκε το περιστατικό. Μήπως μπορούν να μας δώσουν καριά εξήγηση οι δικαστικές αρχές;

◆ Ως γνήσια κόρη του μπαμπά της η Ντόρα χαρακτήρισε «εξαιρετικές» τις σχέσεις Αθήνας Μόσχας και εξέφρασε ανησυχία για τις αποκλίσεις μεταξύ των «27» στο ζήτημα των ρωσοευρωπαϊκών σχέσεων. Δυο φορές με δηλώσεις της έχει οδηγήσει τον πρεσβευτή της Ρωσίας στο Μοσχίου για διπλωματικό διάβημα διαμαρτυρίας, αλλά δεν έχει πρόβλημα να μιλήσει για εξαιρετικές σχέσεις σαν να λέει το πιο φυσιολογικό πράγμα του κόσμου. Γνήσια Μητσοτάκη.

◆ Οχι θα τον άφηνε ανενόχλητο ο Κιλτίδης τον Τσιτου-

ρίδη, όπως προς στιγμήν νόμισε ο απελπισμένος Σάββας. Τράβηξε μια δηλωσάρα και τον φωτογράφισε ολόκληρο (τι φωτογραφία, αφίσα του Σάββα ήταν τα δύσα είπε): «Τα γεγονότα που συμβαίνουν είναι γνωρίσματα προσωπικής και κοινωνικής διαφθοράς και πρέπει οι πολιτικοί να τα βγάλουμε από την πολιτική μας. Είμαι ικανοποιημένος γιατί ο πραθυπουργός και πρόεδρος του κόμματος Κώστας Καραμανλής σηματοδότησε την πολιτική με τέτοιες δράσεις». Το δυστύχημα για τον Τσιτουρίδη είναι πιας και οι δύο απευθύνονται στο ίδιο ακροδεξιό ακροατήριο στο Κιλκίς. Στις προηγούμενες εκλογές ο Κιλτίδης τον άφησε δεύτερο.

Γ' αυτό ο Σάββας ήθελε να μετακομίσει εκλογικά στη Θεσσαλονίκη. Τώρα, είναι αναγκασμένος να παραμείνει στο Κιλκίς και να φιλήσει κατουρμένες ποδιές στο Μαξίμου, μπας και αποτραπεί η κάθοδος του Συμπιλίδη. Σε τι ελπίζει ο Σάββας; Στην υποστήριξη του Μητσοτάκη που ακούει το όνομα: Συμπιλίδης και βγάζει φλύκταινες.

◆ Ποιοι έκαναν εκπομπή στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ την Τρίτη το πρωί; Ο... συνήθης ύποπτος Θάνος Μικρούτσικος και στο καπάκι ο Διονύσης Τσακνής. Την Τρίτη υπήρχε πανελλαδική απεργία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ και όχι απεργία των δημοσιογράφων, για να χουν το πρό-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

«Μελωδία». Κατά τα άλλα, και οι δύο πουλάνε αριστεριλίκι.

◆ Η έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους, που συνοδεύει την τροπολογία Μαγγίνα για κατάργηση της θέσης που κατείχε ο Ευγ. Παπαδόπουλος θα εξοικονομήσει για το δημόσιο 74.000 ευρώ επηρίωσης συν άλλα 500.000 ευρώ από την αποχώρηση των ειδικών συνεργατών του. Η θέση αυτή υποτίθεται ότι συστήθηκε για το συντονισμό των ασφαλιστικών ταμείων και άφησε πίσω της τα συντρίμμια των δομημένων ομολόγων. Κατά τα άλλα, πολιτικές ευθύνες δεν είχαν ούτε ο Τσιτουρίδης ούτε ο Καραμανλής ούτε η κυβέρνηση.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πιο απλά, η οικονομία της ανοιχτής αγοράς δεν θα είχε εξανθρωπιστεί τον αιώνα που πέρασε, εάν δεν είχε υπάρξει ο σοσιαλισμός και ο σοσιαλισμός δεν θα είχε ανακαλύψει τη δύναμη και την αξία της ατομικής πρωτοβουλίας χωρίς τον φιλελευθερισμό. Μέσα από αυτό το πρίσμα βλέπω και το μέλλον της παράταξής μας. Και αυτή τη νέα εποχή εγκαινιάζουμε στους καιρούς μας.

Δημήτρης Αβραμόπουλος

όπλο με την καδική ονομασία "FN HERSTAL" το οποίο όπως προκύπτει από τις εργοστασιακές προδιαγραφές έχει μεγιστηριαία φυλέληση 100 μέτρα, ενώ ως ιδιαίτερη απόσταση βολής αναφέρονται τα 50 μέτρα.

Καθημερινή

Κατάλληλες για ποντίκια, καταστρίδες και σκουλήκια ήταν και δυστυχώς παραμένουν οι φυλακές Κορυδαλλού. Ακατάλληλες όμως για ανθρώπους, για κρατούμενους, εργαζόμενους και για τους περίοικους κατοίκους της πόλης, λόγω της πα-

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ

Κεντροαριστερά σενάρια

Τα κεντροαριστερά σενάρια προωθεί και πάλι η «Ελευθεροπία», βοηθώντας έτσι μ' αυτό τον τρόπο την πολιτική του ΠΑΣΟΚ και στριμώχνοντας το Συνασπισμό που επιδιώκει την εκλογική του επιβίωση με τη γραμμή της στήριξης σ' αριστερά του (ΣΥΡΙΖΑ). Πέρα από τη συνεχή αρθρογραφία σ' αυτή την κατεύθυνση και την ιδιάτερη προβολή του Ν. Κωνσταντόπουλου, εντύπωση προκάλεσε το κύριο άρθρο της εφημερίδας την περασμένη Δευτέρα, που επελέξει έναν πρωτότυπο τρόπο για να επαναφέρει τα κεντροαριστερά σενάρια.

Ξιφούλκωντας ενάντια στις δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών που ζήτησαν αλλαγή του εκλογικού νόμου σε τρόπο που να ενισχύει περισσότερο το πρώτο κόμμα και να του δίνει σε κάθε περίπτωση άνετη αυτοδυναμία, η «Ε» πρόβαλε το εξής επιχείρημα: «Με τις εξαρτήσεις σε όλα τα θέματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία καθορίζει τις πολιτικές και οι χώρες-μέλη τις εφαρμόζουν, ποια ανάγκη υπάρχει για αυτοδύναμες κυβερνήσεις; ... Με τις σημερινές συνθήκες, όπως διαμορφώθηκαν με την ΟΝΕ και τις ευρωπαϊκές πολιτικές, χρειάζεται καλή διαχείριση, η οποία μπορεί να επιτευχθεί με συνεργασία, συναίνεση και συνεννόηση και όχι με μονοκοματική δογματική αιραμψία».

Καθαρά πρόγματα: οι κυβερνήσεις είναι απλοί διαχειριστές αποφάσεων που παίρνονται στις Βρυξέλλες, επομένως τα προγράμματα δεν παίζουν καμία σημασία, εκείνο που μετράει είναι η πολιτική εντιμότητα και η χρηστή διαχείριση, που μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα με κυβερνήσεις συνεργασίας.

Κι εκεί που θα περίμενε κανές την προβολή του «γερμανικού μοντέλου» (που ως λόγη ανάγκης το έχουν υποστηρίξει και στέλέχη του ΠΑΣΟΚ, όπως ο Πάγκαλος), διαβάζει τα εξής εκπληκτικά: «Εκδηλώνονται κάποιες διαθέσεις συνεργασίας του ΠΑΣΟΚ με τον Συνασπισμό, οι οποίες, όμως, δεν φτάνουν σε πράξη. Για να πραγματοποιηθεί η συνεργασία χρειάζονται προγραμματική σύγκλιση, προσέγγιση και στροφή του ΠΑΣΟΚ προς τις θέσεις του σοσιαλισμού, της κοινωνικής ισότητας, στις θέσεις που πάντοτε διακηρύσσει, άλλωστε. Αυτή θα ήταν μια απάντηση στα νεοδημοκρατικά σενάρια νέας νόθευσης της Ψήφου του λαού!»

Μα καλά, σε ηλίθιους αναγνώστες απευθύνονται; Από τη μια διαχείριση των εντολών που έρχονται από τις Βρυξέλλες και από την άλλη «σοσιαλισμός και κοινωνική ισότητα»; Εκτός αν το διευθυντήριο των Βρυξελλών αποτελεί... φωλιά σοσιαλιστών που θέλουν να φέρουν την κοινωνική ισότητα και κανές δεν το έχει πάρει ειδηση.

Τι μένει απ' όλο αυτό το αλαλούμ; Το «άρωμα» των κεντροαριστερών σενορίων και η καλλιέργεια αυταπατών σε κάποιους ψηφοφόρους που έχουν απαλλοτριώσει το δικαίωμα πολιτικής σκέψης και τη θέληση αυτοτελούς παρέμβασης στις εξελίξεις και αναζητούν σανδιά σωτηρίας σε τρύπες ιδέες που στηρίζουν την πολιτική διαχείριση του συστήματος.

Ακόμα και αν φοβάσαι ότι θα ξάσεις τις εκλογές, δεν το εξωτερικεύεις ποτέ. Οχι μόνο όμεσα, που ακόμα και οι απάντησης της αστικής πολιτικής δεν το κάνουν, αλλά ούτε έμεσα. Δεν ζητάς, για παραδειγματική αλλαγή του εκλογικού νόμου τις παραμονές των εκλογών, γιατί δίνεις όπλα στην προπαγάνδα του αντίπαλου, του προσφέρεις αυτοπεποθήση και προκαλείς όγχος και εκνευρισμό στο δικό σου στρατόπεδο. Αυτόν τον απλό πολιτικό κανόνα φαίνεται πως έχουσαν τα στελέχη της ΝΔ, που εμφανίστηκαν με ένα μπαράζ δηλώσεων και συνεντεύξεων την περασμένη Κυριακή, για να ζητήσουν αλλαγή του εκλογικού νόμου στην κατεύθυνση παραπέρα πριμοδότησης του πρώτου κόμματος, ώστε να σχηματίζει άνετη πλειοψηφία. Και δεν μιλάμε για τίποτα παρακαπανούς που αναζητούσαν λίγη δημοσιότητα, αλλά για στελέχη πρώτης γραμμής.

Πρώτος και καλύτερος ο γραμματέας της ΝΔ Λ. Ζαγορίτης, που υπήρξε προσωπική επιλογή του Καραμανλή και ότι λέει θεωρείται πάντοτε «γραμμή Μαξίμου». Είπε σε εκπομπή της κρατικής τηλεόρασης: «Η Ν.Δ. προτείνει στο ΠΑΣΟΚ, χωρίς να πειράξουμε την αναλογία της εκπροσώπησης των μικρότερων κομμάτων, να συνεννοθούμε κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, ο πρώτος να μπορεί να κυβερνήσει με άνεση, αφαιρώντας κάποιες έδρες από τον δεύτερο.

Εάν στο ΠΑΣΟΚ έχουν ψυχή και πιστεύουν ότι θα κερδίσουν τις επόμενες εκλογές, ας συμφωνήσουμε από τώρα να το κάνουμε».

Δεύτερος ο Δ. Σιούφας, από τους υπουργούς που αποτελούν τον σκληρό καραμανλικό πυρήνα και επίσης μπανοβιγαίνει συχνά στο Μαξίμου, ο οποίος δήλωσε στον «Ελεύθερο Τύπο»: «Προσωπικά, πάντως, και αφού ακούω τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ να μιλά συχνά για εκλογές και νίκη κι άλλα παρόμοια, τονίζω: Αν ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ πιστεύει αυτά που λέει, έχει τον τρόπο να το αποδείξει. Αποδεχόμενος αλλαγές στον εκλογικό νόμο, που θα ενισχύουν την αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος στη Βουλή και στις προσεχείς εκλογές».

Τρίτος ο Δ. Αβραμόπουλος, με τις γνωστές αρχηγικές φιλοδοξίες «όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου», που δήλωσε στην «Κυριακάτικη Ελεύθεροτυπία»: «Έχουν πια ωριμάσει οι συνήθεικες, ώστε, κυρίως τα δυο κόμματα εξουσίας, να συμφωνήσουν για έναν εκλογικό νόμο - σταθερά του πολιτικού μας συστήματος. Αυτός θα μπορούσε να ισχύει ακόμα και στις επόμενες εκλογές ύστερα από συμφωνία».

Και τελευταίος (όχι όμως και καταδίωμένος) ο Μητσοτάκης, που είπε στην «Καθημερινή της Κυριακής»: «Αφού και τα δυο μεγάλα κόμματα είναι βέβαιο πως συμφωνούμε ότι πρέπει να έχουμε ισχυρή κυβέρνηση και αφού και τα δυο πιστεύουν ότι

θα κυβερνήσουν, γιατί να μην ενισχύσουν διαφορά το νόμο του ΠΑΣΟΚ, ανεβάζοντας τις 40 έδρες σε 45; Αν μάλιστα τα δυο κόμματα συμφωνήσουν, η αλλαγή αυτή θα ισχύει από τις επόμενες εκλογές και η απειλή ακινητοποίησης θα φύγει από τον ορίζοντα».

Η ταυτότητα των παρεμβάσεων και το γεγονός ότι ανδύμεσα στους τέσσερις οι δύο παίρνουν την άδεια του Καραμανλή ακόμα και για να βήξουν δείχνουν πως το ζήτημα αλλαγής του εκλογικού νόμου εγείρεται από τον ίδιο τον Καραμανλή, που ρίχνει άδεια για να πάσει γεμάτα. Μόνο που αποκαλύπτει τον εκνευρισμό του και την αδυναμία στάθμισης της πραγματικότητας. Ήταν ποτέ δυνατόν το ΠΑΣΟΚ, που άλλαξε τον εκλογικό νόμο για να δυσκολέψει τη ζωή της ΝΔ (πρόκειται για την τακτική της «δεξιάς παρένθεσης») να δεχόταν αλλαγή του εκλογικού νόμου και μάλιστα αυτό να ισχύει στις επόμενες εκλογές; Γιατί να το δεχτεί; Για να διευκολύνει τη δεύτερη τετραετία της ΝΔ, που είναι η πιθανότερη εξελίξη σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής γκάλοπ;

Το ΠΑΣΟΚ, φυσικά, υποδέχτηκε καταλλήλως το θεόσταλτο δάρω. Ο μεν Ευθυμίου δήλωσε ότι «είναι ορατή πλέον η αρχή του τέλους για τη ΝΔ, και οι δηλώσεις των δύο υπουργών έχουν εκλογικό νόμο - σταθερά του πολιτικού μας συστήματος. Αυτός θα μπορούσε να ισχύει ακόμα και στις επόμενες εκλογές ύστερα από συμφωνία».

Και τελευταίος (όχι όμως και καταδίωμένος) ο Μητσοτάκης, που είπε στην «Καθημερινή της Κυριακής»: «Αφού και τα δυο μεγάλα κόμματα είναι βέβαιο πως συμφωνούμε ότι πρέπει να έχουμε ισχυρή κυβέρνηση και αφού και τα δυο πιστεύουν ότι

Ανούσια πόλωση, βολική διέξοδος

Η επιστροφή του Λαλιώτη στην πρώτη γραμμή του πασοκού μετώπου είναι γεγονός. Ως τέτοιο σηματοδοτεί την ήττα και των δύο, Λαλιώτη και Γιωργάκη. Του Γιωργάκη, γιατί ήταν αυτός που μαζί με τον Σημίτη «έφορε» τον Λαλιώτη, κατ' επιταγήν των Αμερικανών, που δεν ανέχονταν ούτε κάποιες πασιφοτικές κουβέντες που εκοτόμιζε τότε το άλλοτε «θείον βρέφος». Οπως θυμούνται οι προσεκτικοί πολιτικοί παραπτηρές, η καρατάμηση Λαλιώτη έγινε μετά από ένα ταξίδι των Σημίτη-Γιωργάκη στην Ουασίγκτον, μαζί με τον τότε πρεσβευτή των ΗΠΑ Τόμας Μίλερ, ο οποίος είχε όρκο να διώξει τον Λαλιώτη και να προωθήσει στη θέση του τον Χρυσοχοΐδη. Ο Γιωργάκης πορεύτηκε χωρίς τον Λαλιώτη στην πρώτη γραμμή του πασοκού μετώπου τον Ιανουάριο του 2004. Εκτότε, δοκίμασε πολλά και διάφορα. Προώθησε «κάτια, άφθαρτα πρόσωπα» που αποδείχτηκαν μούφα. Επανέφερε τους εκσυγχρονιστές (πληγή Γιάννου) και κανένας δεν το πήρε ειδηση. Τώρα, και ενώ

γίνεται φανερό ότι το ΠΑΣΟΚ δε μπορεί να εκμεταλλεύει την κατρακύλα της κυβέρνησης, αναγκάζεται να επαναφέρει τον Λαλιώτη, σε μια προσπάθεια να δώσει στην επερχόμενη εκλογή και νέα αριθμητική κατεύθυνση. Οι αξιωματικές σκέψεις της πρώτης γενιάς της επιπλέοντος πολιτικού μας συστήματος μετατρέπονται σε αποτέλεσμα της προσπάθειας της πρώτης γενιάς της παραπάντητης πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Οι αξιωματικές σκέψεις της πρώτης γενιάς της παραπάντητης πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, που δεν έδειξαν άλλοι, όπως ο Αρσένης, ο Τσοβόλας, ο Γιώτας, έμεινε στη σκιά, δεν προκάλεσε, άφησε τον Γιωργάκη ανενόχλητο (προς μεγάλη χαρά του Βενιζέλου, που έσπευσε να καλύψει το κενό) και περίμενε την ώρα που ο «αδελφός» θα τον καλούσ

■ Γαλλία

Οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος

Η «ενθρόνιση» του νέου προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας Νικολά Σαρκοζί δεν είχε μόνο την απαραίτητη επισημότητα (ή γλεφουριά αν προτιμάτε), αλλά έφερε «ακατανόητες» εκπλήξεις σε όλους αυτούς που πίστεψαν στη ριζική αλλαγή πορείας της γαλλικής πολιτικής σκηνής. Ο Σαρκοζί έσπευσε να ζητήσει χείρα βοηθείας από την... Αριστερά για τη συγκρότηση της νέας κυβέρνησης η οποία θα μείνει μέχρι τις βουλευτικές εκλογές του Ιουνίου, ενώ φάνηκε «συναινετικός» στις συναντήσεις του με τα συνδικάτα. Ζήτησε λοιπόν τη συνδρομή του «σοσιαλιστή» Ιμπέρ Βεντρίν για το υπουργείο των Εξωτερικών καθώς και τον πρώην υπουργό Παιδείας στην κυβέρνηση Ζοσπέν, Κλοντ Αλέγκρ, ο οποίος δε θέλησε να συμμετάσχει αλλά συμφώνησε να αναλάβει ειδική αποστολή για τη μεταρρύθμιση της εκπαίδευσης! Ακόμα πιο «αριστερά» ο Σαρκοζί εντόπισε και τον γνωστό Μπερνάρ Κουσέρ, ο οποίος ίσως τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές να έχει εγκατασταθεί στο Κεντρό Όρος (υπουργείο Εξωτερικών της Γαλλίας). Ο Κουσέρ είναι ο ιδρυτής των «Γιατρών χωρίς Σύνορα» και διετέλεσε υπουργός Υγείας και Ανθρωπιστικής Δράσης στα χρόνια του Μιτεράν. Είχε πάρει τόσο σοβαρά το ρόλο του και έχει τέτοια... σοσιαλιστική συνειδηση, που στον πόλεμο της Γιουγκολαβίας είχε χειροκροτήσει με χέρια και πόδια τους βομβαρδισμούς, ενώ ήταν απ' τους λίγους που είχαν τηρήσει αποστάσεις απ' την επίσημη γαλλική πολιτική στον πόλεμο του Ιράκ. Προφανώς τα... σοσιαλιστικά του ιδεώδη συνέπλεαν με την πολιτική Μπους - Μπερνάρ (άλλος... σοσιαλιστής αυτός).

Οπως βλέπετε, ο Σαρκοζί δεν θέτει διοχωριστικές γραμμές με τους «σοσιαλιστές» αντιπάλους του. Αυτές τις διοχωριστικές γραμμές έσπευσαν να θέσουν οι «αριστεροί» (εντός και εκτός Γαλλίας) μη μπορώντας να καταλάβουν ότι Σαρκοζί και Ρουαγιάλ αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος: του γαλλικού «εθνικοσοσιαλισμού» (τη μετάφραση της τελευταίας λέξης την αφήνουμε στους αναγνώστες).

■ Πακιστάν

Λουτρό αίματος και όργιο καταστολής

Σε λουτρό αίματος κατέληξαν οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στο Καράτσι, το οικονομικό κέντρο του Πακιστάν, με 17 εκατομμύρια πληθυσμό, που οργανώθηκαν το περασμένο Σαββατοκύριακο (12 και 13 Μαΐου), με αφορμή την επίσκεψη στην πόλη του ανώτατου δικαστή Iftikhar Chaudhry.

Στις τριήμερες ταροχές που ξέσπασαν τουλάχιστον 41 άτομα σκοτώθηκαν και εκαποντάρες τραυματίστηκαν κυρίως από πυροβολισμούς, στη συντριπτική πλειοψηφία διαδηλωτές, γεγονός που επιβεβιώνει τις καταγγελίες της αντιπολίτευσης ότι την ευθύνη για τις συγκρύσεις μεταξύ αντικυβερνητικών και φιλοκυβερνητικών διαδηλωτών και το μακελειό έχουν η κυβέρνηση και το φιλοκυβερνητικό κόμμα MQM, που προσπαθούν με τη βία και την τρομοκρατία να αναχαιτί-

σουν το κύμα των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που σαρώνει τη χώρα από τον περασμένο Μάρτιο.

Η απόφαση του στρατηγού Μουσάραφ στις 9 Μαρτίου να θέσει σε διαθεσιμότητα τον πρόεδρο του Ανώτατου Δικαστηρίου της χώρας Iftikhar

Chaudhry, με την κατηγορία της κατάχρησης εξουσίας, ήταν η θρυαλλίδα που πυροδότησε τη λαϊκή οργή. Γιατί, στην πραγματικότητα, η κίνηση Μουσάραφ αποσκοπούσε να βγάλει από τη μέση έναν ανώτατο δικαστή που θεωρούσε ότι μπορούσε να μπει εμπόδιο στο σόχο του να παρατείνει την πα-

ραμονή του στην εξουσία, την οποία κατέλαβε με πραξικόπεμπτη το 1999. Γι αυτό και η απόφαση αυτή προκάλεσε αρχικά μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις των δικηγόρων της χώρας, οι οποίες σταδιακά τήρησαν παλαιότερο χαρακτήρα, με στόχο το στρατιωτικό καθεστώς και αίτημα την αποκατάσταση του ανώτατου δικαστή.

Μετά το μακελειό του περασμένου Σαββατοκύριακου, ο Μουσάραφ δέταξε απαγόρευση των διαδηλώσεων στο Καράτσι, ενίσχυσε την παρουσία των δυνάμεων καταστολής και τους έδωσε εντολή να πυροβολούν κάθε ύποπτο ταραχών. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης απάντησαν με την κήρυξη γενικής απεργίας στις 14 Μαΐου, η οποία παρέλυσε το Καράτσι και πολλές άλλες πόλεις του Πακιστάν.

Ωστόσο, η προσπάθεια της αντιπολίτευσης να εκμεταλλευτεί τη λαϊκή οργή και τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις για να προκαλέσει την πτώση της κυβέρνησης Μουσάραφ ή να την εξαναγκάσει σε υποχωρήσεις δεν είναι καθόλου εύκολο να ευδωθεί. Η συμπαράταξη του δικτάτορα Μουσάραφ με τους Αμερικάνους στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», σε μια χώρα όπου η οπήγηση και η επιρροή των ένοπλων και μη Ισλαμικών κινημάτων είναι πολύ μεγάλη, μπορεί να τον έχουν κάνει εξαιρετικά αντιδημοφιλή. Παρόλα αυτά, είναι βέβαιο ότι θα χρησιμοποιήσει τη βία και την καταστολή για να αντιμετωπίσει την πολιτική κρίση και να παραμείνει στην εξουσία, έχοντας την υποστήριξη του Λευκού Οίκου, ο οποίος σ' αυτή τη φάση δεν μπορεί, όπως φαίνεται, να βρει αξιόπιστη για τα συμφέροντά του εναλλακτική λύση στις γραμμές της αντιπολίτευσης.

■ Κολομβία

Σφίγγει ο κλοιός γύρω από τον Ουρίμπε

Τον ίδιο τον Κολομβιανό πρόεδρο Αλβέρο Ουρίμπε και την κυβέρνησή του ακουμπά πλέον το παραστρατιωτικό σκάνδαλο, που συγκλονίζει τη χώρα από το περασμένο Φεβρούαριο, μετά τις αποκαλύψεις για εμπλοκή σ' αυτό δύο κορυφαίων υπουργών. Κατά την ακραματική διαδικασία σε δικαστήριο του Μεντεγίν στις 15 Μαΐου, ο Σαλβατόρε Μανκούσο, ένας από τους διοικητές των αποσπασμάτων θανάτου, των αυτοαποκαλούμενων Ενωμένων Δυνάμεων Αυτοάμυνας της Κολομβίας (AUC), αποκάλυψε ότι στο διάστημα 1996 - 1997 συναντήθηκαν ο ίδιος και άλλοι διοικητές των AUC με τον σημερινό υπουργό Αμυνας της Κολομβίας, Χουάν Μανουέλ Σάντος, για να βοηθήσουν στο σχέδιο ανατροπής του τότε προέδρου Ερνέστο Σαμπέρε.

Αποκάλυψε επίσης ότι στα τέλη της δεκαετίας του '90 συναντήθηκε με τον αντιπρόεδρο Φρανσίσκο Σάντος, εξάδελφο του υπουργού Αμυνας, για να συζητήσουν τη δημιουργία μιας νέας παραστρατιωτικής ομάδας για να πολεμήσει τους αντάρτες στην πρωτεύουσα Μπογκοτά. Εδωσε μάλιστα τις ημερομηνίες, τους τόπους και τα ονόματα άλλων που παρακολούθησαν τις συναντήσεις.

Ο εκπρόσωπος του υπουργού Αμυνας ανακοίνωσε ότι ο υπουργός δεν θα σχολιάσει τις

αποκαλύψεις του Σαλβατόρε Μανκούσο, παραδέχτηκε όμως ότι οι διοικητές των ακουμπά που συζητήσουν στην ειρήνης ανάμεσα στις AUC και δύο αντάρτικα κινήματα. Σε αφελείς και ηλίθιους νομίζει, άραγε, ότι απευθύνεται;

Ο αντιπρόεδρος Φρανσίσκο Σάντος δεν έχει δώσει μέχρι στιγμής απάντηση στις καταγγελίες Μανκούσο, όμως, πριν από μια βδομάδα, παριστάνοντας τον τιμητή, προειδοποιούσε ότι τουλάχιστον 30 μέλη του Κογκρέσου θα καταλήξουν στη φυλακή λόγω της εμπλοκής τους στο παραστρατιωτικό

κόσκανδαλο.

Ο Σαλβατόρε Μανκούσο, ο οποίος έχει δηλώσει ότι οι παραστρατιωτικοί ελέγχουν το 35% των μελών του Κογκρέσου, καταδικάστηκε το 2003 ερήμην σε 40 χρόνια φυλάκιση για τη συμμετοχή του το 1997 σε σφραγή χωρικών. Τώρα, με βάση τη συμφωνία ειρήνης που υπέγραψαν οι AUC με την κυβέρνηση, η ποινή του θα μειωθεί στα 8 χρόνια, αν δώσει στοιχεία για τη συμμετοχή του σε βασινιστήρια, δολοφονίες και άλλα εγκλήματα.

Μια μέρα πριν από τις απο-

καλύψεις του Σαλβατόρε Μανκούσο για τα δυο κορυφαία κυβερνητικά στελέχη, το Ανώτατο Δικαστήριο της Κολομβίας είχε διοτάξει τη σύλληψη 5 μελών του Κογκρέσου με την κατηγορία της συνεργασίας με τα αποστράσματα θανάτου (AUC). Τρεις έχουν ήδη συλληφεί. Αυτοί μάζι με άλλους 15 πολιτικούς και επιχειρηματίες που καταζητούνται είχαν υπογράψει το 2001 συμφωνία «να ξανακτίσουν την πατρίδα» με τις AUC, που κατηγορούνται για εμπόριο ναρκωτικών, για τη δολοφονία 10.000 ανθρώπων και την αρπαγή της γης από δεκά-

δες χιλιάδες αγρότες. Το δικαστήριο επίσης έκρινε ότι ενήργησαν με τη θέλησή τους, ελεύθερα και ότι εξυπηρέτησαν τα συμφέροντά τους μ' αυτή τη συνεργασία

Ολοι οι κατηγορούμενοι είναι σύμμαχοι του Κολομβιανού προέδρου. Για πόσο άραγε, μετά απ' όλα αυτά, ο Αλβέρο Ουρίμπε, ο στενότερος σύμμαχος του Λευκού Οίκου στη Λατινική Αμερική, θα μπορεί να παριστάνει τον ανήξερο και τον αθώο; Οταν μάλιστα κέρδισε τις εκλογές με τη σημαία του αδιάλογου πολέμου των αριστερών ανταρτών;

Οι χώρες αυτές είναι (ο αριθμός μετρά θανάτους ανά 1.000 γεννήσεις):
 1. Σιέρα Λεόνε: 282
 2. Α

■ Παλαιστίνη

Τρεκλίζει η κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», διαλύονται οι αυταπάτες

Ησύλληψη ενός μαχητή της Χαμάς από τις Παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας την προηγούμενη Παρασκευή, με το αιτιολογικό ότι ήταν ύποπτος για τις επιθέσεις που δέχτηκαν την προηγούμενη μέρα, ήταν η αφορμή για το ξεκίνημα ενός νέου γύρου εμφυλιοπολεμικών συγκρούσεων στην Παλαιστίνη. Πάνω από 40 οι νεκροί μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές (Τετάρτη βράδυ), ενώ οι μάχες συνεχίζονται καθώς η εκεχειρία που συμφωνήθηκε δύο φορές από τις κορυφές των οργανώσεων δεν πραγματοποιήθηκε στην πράξη.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά. Την προηγούμενη βδομάδα (Πέμπτη, 10/7) ξεκίνησε να αναπτύσσεται το νέο αστυνομικό σώμα στη Λωρίδα της Γάζας υπό τις διαταγές της κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Στη νέα σώμα θα εντασσόταν και η δύναμη της Χαμάς, οι μαχητές της οποίας θα έμπαιναν σ' αυτό με ενιαία διακριτικά και στολές. Αυτό δε φαίνεται να έγινε στην πράξη, με αποτέλεσμα η νέα αστυνομική δύναμη να αποτελείται αποκλειστικά από μέλη της Φατάχ και την Προεδρική Φρουρά, που για πρώτη φορά εμφανίστηκε στη Λωρίδα της Γάζας προκλητικά, με τεθωρακισμένα οχήματα που δεν είχαν κάνει ποτέ την εμφάνισή τους στις παλαιότερες μάχες με τον ισραηλινό στρατό. Αυτό το γεγονός εξαγρίωσε τους μαχητές

της Χαμάς (ακόμα και τον πληθυσμό, που υποδέχτηκε το νέο σώμα με πέτρες και μπουκάλια), με αποτέλεσμα να γίνουν οι πρώτες συρράξεις την Πέμπτη το βράδυ. Αμέσως μετά τη σύλληψη του μαχητή της Χαμάς, ξέσπασαν νέες συγκρούσεις μεταξύ των μαχητών της Χαμάς και της Προεδρικής Φρουράς, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 10 άτομα κι απ' τις δύο πλευρές, ενώ οι μαχητές της Χαμάς κατόρθωσαν να απελευθερώσουν το σύντροφό τους.

Κι ενώ η σύρραξη φαινόταν ότι σταμάτησε το Σάββατο, η δολοφονία στελέχους των «Ταξιαρχών Μαρτύρων του Αλ Ακού» (πολιτοφυλακής που πρόσκειται στη Φατάχ) την Κυριακή στη Βόρεια Γάζα άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου. Η Χαμάς και το ένοπλο τμήμα της (οι Ταξιαρχίες Αλ Κασάμ) αρνούνται κάθε ευθύνη για τη δολοφονία και δηλώνουν έκπληξη που κάποιοι μέσα στη Φατάχ έσπευσαν βιαστικά να τους χρεώσουν ότι κρύβονται πίσω απ' αυτή. Νέες συγκρούσεις ξεσπούν μέχρι οι ιγεσίες της Χαμάς και της Φατάχ να συμφωνήσουν σε εκεχειρία την Κυριακή το βράδυ (με την διαμεσολάβηση των Αιγυπτιακών Αρχών), που θα περιλάμβανε διάλυση των οδοφραγμάτων και απελευθέρωση των απαχθέντων και απ' τις δύο πλευ-

ρές, προκειμένου ο παλαιοιστινιακός λαός να πενθήσει μονιασμένος την επέτειο της Αλ-Νάκμπα («Καταστροφή»), τη μέρα δηλαδή της ανακήρυξης του Ισραηλινού κράτους (14 Μάη 1948).

Η εκεχειρία όμως δεν τηρήθηκε. Η επέτειος της Αλ-Νάκμπα βάρεται με παλαιοιστινιακό αίμα. Τη Δευτέρα, με συνεχιζόμενες τις συγκρούσεις σε διάφορα σημεία της Λωρίδας της Γάζας, παραιτείται οριστικά ο υπουργός Εσωτερικών, Καουάσμι, ο οποίος είχε υποβάλει την παραίτησή του εδώ και μερικές βδομάδες, χωρίς αυτή να γίνει αποδεκτή. Ο Καουάσμι (ο οποίος δήλωνε ανεξάρτητος, αλλά είχε επιλεγεί από την Χαμάς για τη θέση του υπουργείου των Εσωτερικών) χρεώνει την παραίτησή του στον Πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής. Μοχυούντ Αμπάς, δηλώνοντας

ότι ο τελευταίος δεν του έδωσε την εξουσία που θα έπρεπε να έχει πάνω στις δυνάμεις ασφαλείας, παρά έμεινε μόνο στις υποσχέσεις. Μετά την παραίτηση του Καουάσμι, το υπουργείο Εσωτερικών αναλαμβάνει ο ίδιος ο πρωθυπουργός Ισμαΐλ Χανίγια (της Χαμάς) και οι ηγέτες Χαμάς και Φατάχ κατολίγουν σε νέα εκεχειρία.

Ούτε όμως αυτή η εκεχειρία τηρήθηκε. Την Τρίτη το πρωί, δολοφονείται ένας διοικητής των Ταξιαρχών Κασάμ από την Μπαντρ περνούν τα σύνορα από την Αίγυπτο για να ενισχύσουν την Προεδρική Φρουρά. Μαζί τους περνούν και ένοπλοι της Φατάχ που υπακούουν στις διαταγές του αμερικανού δύνουλου πρώην επικεφαλής ασφαλείας της Γάζας (και νων βουλευτή και συμβούλου εθνικής ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής), Μοχύμεντ Νταχλάν. Οι τελευταίοι γύρισαν

εδρικής Φρουράς, όπως έκαναν παλαιότερα με τα ισραηλινά τεθωρακισμένα. Ταυτόχρονα, μία ακόμα επίθεση, για την οποία υπάρχουν συγκρούσμενες απόψεις για το ποιοι εμπλέκονται, ρίχνει λάδι στη φωτιά. Είναι η επίθεση σε 200 μέλη της Προεδρικής Φρουράς, κοντά στο συνοριακό πέρασμα του Κάρνι στα σύνορα με την Αίγυπτο, την οποία η Φατάχ χρεώνει σε μαχητές της Χαμάς, ενώ η Χαμάς τη χρεώνει στον ισραηλινό στρατό ο οποίος πιστεύει ότι τα μέλη της Προεδρικής Φρουράς ήταν μαχητές της Χαμάς εκτόξευσε εναντίον τους πυροβολήσουν ακόμα και ενάντια σε μέλη της αιγυπτιακής αντιπροσωπείας που μαζί με αντιπροσώπους της Χαμάς και της Φατάχ είχαν πάει να ελέγχουν την εφαρμογή της τελευταίας εκεχειρίας.

Η τελευταία ενδοπαλαιοιστινιακή κρίση δείχνει τα περιορισμένα όρια της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας». Αυτό που δεν ήθελε να καταλάβει η Χαμάς, ότι δηλαδή η «εθνική ενότητα» με ανθρώπους και ομάδες που στέκονται ενάντια στην Παλαιστινιακή Αντίσταση (όπως ο Αμπάς και ο Νταχλάν, καθώς και μια μεριδια της Φατάχ) είναι μια επικίνδυνη αυταπάτη, αρχίζει να το καταλαβαίνει με τον πιο επώδυνο τρόπο.

■ Βαγδάτη, Πράσινη Ζώνη

Με αλεξίσφαιρα γιλέκα και κράνη!

ρους. Οσοι λόγω εργασίας είναι αναγκασμένοι να παραμένουν έξω από ασφαλή κτίρια ή να κυκλοφορούν έξω από την επιθέση, οι αμερικανικές αρμάδες πρέπει να φορούν αλεξίσφαιρα γιλέκα και κράνη νεότερης ανακοίνωσης.

Την ανησυχία τους για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν και τη δυσαρέσκειά τους για τη ανεπαρκή μέτρα προφύλαξης στην Πράσινη Ζώνη, παρά τις αυ-

ξανόμενες επιθέσεις, εξέφρασαν σε συνομιλία τους με δημοσιογράφο της αμερικανικής εφημερίδας «McClatchy Newspapers» (14/5/07) μέλη του προσωπικού της αμερικανικής πρεσβείας. Διαμαρτυρήθηκαν γιατί το μεγαλύτερο μέρος του προσωπικού εξακολουθεί να κοιμάται σε τροχόσπιτα, τα οποία δεν προσέρχονται καμιά προστασία από επιθέ-

σεις με ρουκέτες και όλμους, όμως η κυβέρνηση αρνείται να ενισχύσει τις οροφές τους λόγω κόστους. Αποκάλυψαν ότι οι υπάλληλοι της πρεσβείας έχουν εντολή να μη μιλούν για προβλήματα ασφαλείας και μέτρα προφύλαξης στους δημοσιογράφους και δήλωσαν ότι, παρά τους αυξανόμενους κινδύνους, το προσωπικό της πρεσβείας που υπολογίζεται στα 1.000 άτομα, δε μειώνεται, γιατί θα θεωρηθεί μια ακόμη ομολογία αποτυχίας. Οι φόβοι τους επιβεβαιώθηκαν πολύ γρήγορα. Μια μέρα μετά τη συνομιλία τους με το δημοσιογράφο, στις 15 Μαΐου, τραυματίστηκαν 9 άτομα μέσα στην Πράσινη Ζώνη από επιθέση με ρουκέτα και ακολούθησε στις 16 Μαΐου νέα επιθέση ακόμη πιο φρονική, η οποία προκάλεσε το θάνατο 2 και τον τραυματισμό 10 ατόμων.

Στο μετάξυ, συνεχίζεται άκαρπη μέχρι στιγμής η τεράστια επιχείρηση ανεύρεσης των 3 αμερικανών στρατιωτών που αγνοούνται από την περασμένη Κυ-

ριακή ώστερα από επίθεση που δέχτηκε η περίπολός τους σε αγροτική περιοχή δυτικά της πόλης Μαχμούντιγια, κατά την οποία σκοτώθηκαν 4 Αμερικανοί στρατιώτες και ο Ιρακινός διερμηνέας τους. 4.000 Αμερικανοί και 2.000 Ιρακινοί στρατιώτες, με τα πιο σύγχρονα όπλα και μέσα τεχνολογίας, χτενίζουν την περιοχή νότια της Βαγδάτης, κάνουν έρευνες από σπίτι σε σπίτι και έχουν μοιράσει δεκάδες χιλιάδες προκρύψεις στην περιοχή της Μαχμούντιγια και της Γιουστιφίγια, ενώ η αμερικανική διοίκηση προσφέρει το ποσό των 200.000 δολαρίων, με την ελπίδα να εντοπιστούν τα ίχνη των αγνοουμένων. Η απαγωγή Αμερικανών στρατιωτών θεωρείται σημαντικό πλήγμα και εκτιμάται ότι έχει σοβαρότερες επιπτώσεις στο ήθικό των στρατιωτών από το θάνατο συναδέλφων τους ενώριας ή υπηρεσίας, γι' αυτό και οι προσπάθειες ανεύρεσής τους θεωρούνται ζήτημα τιμής για τον αμερικανικό στρατό.

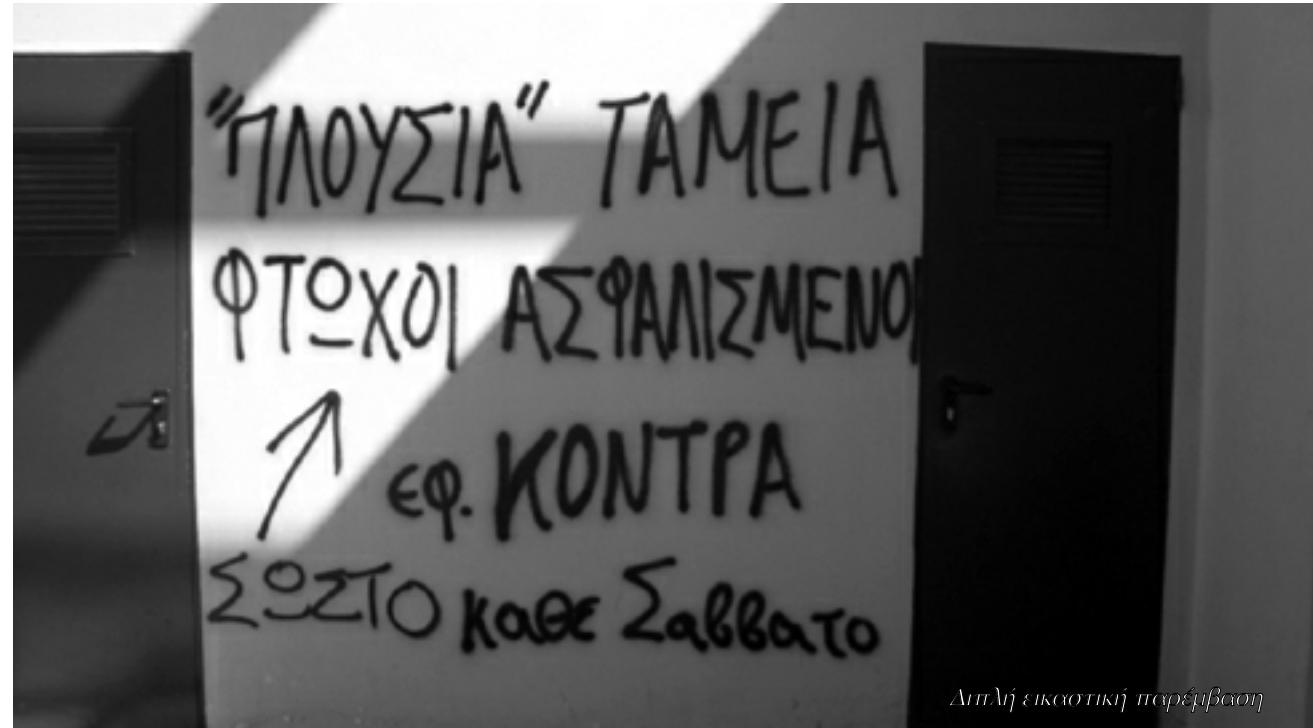
Στο απυρόβλητο τα άγια του συστήματος

Σιγά-σιγά απαλλασσόμαστε από το άγος των δομημένων ομολόγων. Κάποιες τράπεζες επιστρέφουν σε Ταμεία τα «σκανδαλάρικα» ομόλογα, στην καμπούρα του αποδιοπομπαίου Τσιτουρίδη φορτώνονται οι πολιτικές ευθύνες (με προσεκτικά επιλεγμένες κινήσεις-σήματα του διαδόχου του), τα ΜΜΕ αναζητούν νέα πραμάτεια για να πουλήσουν (με τη «βοήθεια» και της κυβέρνησης - μυστικά κονδύλια είν' αυτά και συμφωνίες για μπίζνες των «νταβατζίδων»), το ΠΑΣΟΚ δεν έχει άλλα καύσιμα για να συντηρίσει μόνο του αναμμένη τη φωτιά, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κουκούλωσε τις δικές της ευθύνες με την 24ωρη απεργία-φιάσκο και κήρυξε την έναρξη των «μπάνιων του λαού» και γενικώς όλα βαίνουν κατ' ευχήν. Τα άνια του συστήματος παρέμειναν στο απυρόβλητο.

Ποια είναι τα άγια του συστήματος; Για να μη μιλήσουμε για τη διαφθορά, μόνιμο χαρακτηριστικό όσων διαχειρίζονται δημόσιο χρόμα (οι ελάχιστες εξαιρέσεις απλά επιβεβαιώνουν τον κανόνα), για να μη μιλήσουμε για τον τρόπο με τον οποίο οι ιδιώτες καπιταλιστές κερδοσκοπούν σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, με τη βούθεια (με το αζημιώτο) των πολιτικών, ας περιοριστούμε στην Κοινωνική Ασφάλιση.

Το Ασφαλιστικό θα είναι το πρώτο θέμα με το οποίο θα καταπιαστεί η κυβέρνηση που θα προκύψει μετά τις επόμενες εκλογές. Για το πώς θα καταπιαστεί δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία οι ανακοινώσεις της Κομισιόν και του Χ. Αλμούνια, που συνοδεύουν τον τερματισμό της διαδικασίας επιπτήρωσης της ελληνικής οικονομίας (βλέπε σελ. 8). Η αύξηση των ορίων πλικίας και η μείωση των συντάξεων είναι «ΕΚ των ων ουκ άνευ» για τη μεταρρύθμιση που προετοιμάζεται. Και όμως, ουδείς συζητά γι' αυτό. Και δεν σκοπεύουν να συζητήσουν ούτε κατά την προεκλογική περίοδο. Γιατί κανένα από τα κόμματα εξουσίας δεν σκοπεύει να θίξει τα άγια του συστήματος. Εχουν δώσει κατ' επανάληψη εξετάσεις στα αφεντικά του πλούτου και τις πέρασαν με απόλυτη επιτυχία. Γ' αυτό και τ' αφεντικά τα εμπιστεύονται. Την ίδια εμπιστοσύνη τους δείχνει και η Κομισιόν, που έχει πάρει τις δεσμεύσεις της.

Είναι πραγματικά προκλητικό, από τη μία να συσσωρεύεται τόσος πλούτος (μια ματιά στους ισολογισμούς των επιχειρήσεων μαρτυρά του λόγου το αληθές) και από την άλλη να γίνεται συζήτηση μόνο για τα δύθεν χαμπλά όρια πλικίας (τα 65 χρόνια θεωρούνται νεότητα!) και το ύψος των συντάξεων, π συντριπτική πλειοψηφία των οποίων (πάνω από το 80%) δεν ξεπερνά τα 600 ευρώ! Να γίνεται λόγος για «καλές» και «κακές» επενδύσεις των αποθεματικών και όχι για τις άθλιες επίπεδο των ασφαλιστικών παροχών. Κι είναι θλιβερό που η εργατική τάξη δεν τους έχει ακόμα πάρει με τις «πέτρες».

Λιπλή εικοστική παρέμβαση

■ Γραφειοκρατική αλητεία

Εγραφε στο κύριο άρδρο της την προηγούμενη βδομάδα η «Κ» αναφερόμενη στο «αίτημα» της ΓΣΕΕ για «σταδιακή επιστροφή όλης της ζημιάς που προκλήθηκε διαιχρονικά στα αποδεματικά»: «Μήπως άλλαξαν δέση; Μήπως κάνουν την αυτοκριτική τους που υπέγραψαν αυτόν τον κατάπυστο και ληστρικό νόμο; [σ.σ. το νόμο Ρέππα-Χριστοδούλακη, με τον οποίο συμφώνησαν στη διαγραφή όλων όσων είχαν ληστευθεί από τα Ταμεία της προηγούμενες δεκαετίες]. Οχι, δεν γίνονται δαύματα. Οι αναφορές αυτές είναι ο όρος που έδεσε η ΔΑΚΕ για να σταματήσει το “αντάρτικο”, να επανέλθει στο προεδρείο της ΓΣΕΕ και να μην αποχωρήσει από άλλα προεδρεία. Να υπάρξουν αιχμές ενάντια και στις προηγούμενες κυβερνήσεις και όχι μόνο τη σημερινή, αυτό ζήτησε η ΔΑΚΕ και το αίτημά της έγινε δεκτό. Γιατί κανένας στους κόλπους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας δεν ενδιαφέρεται για τη ληστεία των Ταμείων».

Και πριν ο πετεινός λαλήσει τρεις φορές, ήρθε με τον πιο επίσημο τρόπο η ίδια η γηγεσία της ΓΣΕΕ να επιβεβαιώσει του λόγου [μας] το αληθές. Στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε η ΓΣΕΕ την παραμονή της απεργίας (Δευτέρα), βάσει του οποίου διαμορφώνονταν τα ρεπορτάζ των εφημερίδων την άλλη μέρα και των ραδιοηλεοπτικών μέσων την ίδια μέρα, το σχετικό «αίτημα» άλλαξε άρδην και διατυπώθηκε ως εξής: «Να επιστρέψουν τα λεφτά στα ταμεία μας. Να σταματήσει η διαχρονική λεηλασία αποδεματικών και δι-

καιωμάτων μας». Αρα, λεφτά ζητούν μόνο για τα δομημένα οιμόλογα. Τα υπόλοιπα πάνε «υπέρ πίστεως και πατριδος». Σέβονται απολύτως την υπογραφή που έβαλαν κάτω από το νόμο των Ρέπια-Χριστοδουλάκη, με τον οποίο χάρισαν πάνω από 30 τρισ. δραχμές καταληστευμένα αποθεματικά μόνο του IKA.

■ Μάρτυρας

Και για να μη νομίσει κανένας ότι το παρατραβάμε [μολονότι το ρεπορτάζ που προηγήθηκε δεν αφήνει περιδώρια για αμφιβολίες], επικαλούμαστε ως αδιάψευστο μάρτυρα έναν από τους πιο πιστούς συνεργάτες της ΓΣΕΕ, έναν βασικόν Πασό-

κο. Ιδού πώς περιέγραψε στην «Ελευθεροτυπία» (14.5.07) το περιεχόμενο της απερονίας ο Χρ. Μένας:

Τίτλος: «Κλειστόν λόγω δομημένου...»
Πρόλογος: «Στο κυνήγι της... κρυμμένης μίζας μπαίνουν αύριο τα συνδικάτα με τη γενική απεργία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ και κεντρικό αίτημα: Φέροτε πίσω τα λεφτά στα Ταμεία»

Βλέπετε πουδενά αίτημα για «σταδιακή επιστροφή όλης της ζημιάς που προκλήθηκε διαχρονικά στα αποδεματικά»; Εννοείται πως τίποτα τέτοιο δεν υπάρχει σε όλο το κομμάτι. Μόνο τα δουμιένα.

■ Τα κεφάλαια της

Σε μια στιγμή ρητορικής έξαρσης στη Βουλή υφουπουργός Υγείας Γ. Κωνσταντόπουλος είπε: «Δεν μπορούμε να αφήσουμε τις μη κυριαρχητικές οργανώσεις να γίνουν μακρύ χέρι αν κυβερνήσεων ή των εταιριών... Θα πρέπει α δέσουμε όρους συνεργασίας... Πρέπει να πουν φραγμοί σε δέματα όπως οι τηλεμαράνωνοι».

Την τοποδέτηση αυτή σχολίασε με δετικό τρόπο το κοινοβουλευτικό ρεπορτάζ της «Ελευθεροτυπίας» και έτσι μαθεύτηκε και στα δροσερά βοάστια της Εκάλης. Τα πήρε στο κρανίο η Βαρδινογιάνναινα (που ήταν αυτή που οργάνωσε τον «τηλεμαραθώνιο αγάπης», παρενέβη σύζυγο, έπεσαν τα σχετικά τηλέφωνα και αμετροεπής υφυπουργός αναγκάστηκε να ίλει επιστολή ντροπής στην εφημερίδα, για να πει ότι «παρανοήθηκαν και παρερμηνεύτησαν οι δηλώσεις του σχετικά με τους Τηλεμαραθώνιους, που διοργανώνονται από Σωματείο και Μη Κυβερνητικούς οργανισμούς», υπενθίζοντας ταυτόχρονα ότι τον «τηλεμαραθώναγάπης» της Βαρδινογιάνναινας «το υπουργείο τον έχει δέσει υπό την αιγίδα του». Ζηζε και ένα γλείψιμο στο μαγαζί της μαραράδειγμα», «καδ' όλη τη διάρκεια της ομήρης της προσφέρει χρήσιμο κοινωνικό νηματωπιστικό έργο») και το 'κανε λαμπίκει

Τα ίδια επανέλαβε και ο Αντώναρος στο press room, όταν του τέθηκε το απλό ερώτημα, γιατί το κράτος αναδέτει σε ιδιωτικές επιχειρήσεις έργο που αποτελεί δική του υποχρέωση.

που ήταν όλο δικό του. Είπε στην «Καθημερινή της Κυριακής» (13.5.07):

«Στη σημερινή κυβέρνηση, όπως άλλωστε πάντοτε συνέβαινε, υπάρχουν φαινόμενα ανδρώπων που έχουν κουραστεί, κάποιων υπουργών που έχουν συμπεριφορές οι οποίες ενοχλούν τους πολίτες και δεωρούν το υπουργείο φέουδο. Ενα ταρακούνημα της κυβέρνησης αυτή την ώρα ασφαλώς δεν θα έβλαπτε. Ο ανασχηματισμός, ιδίως αν είναι βαθύς, είναι ασφαλώς ο σίγουρος τρόπος για να σταματήσει η εκλογολογία, η οποία είναι βέβαιο ότι βλάπτε όχι μόνο την οικονομία, αλλά και τη χώρα».

Ουσιαστικά, αποκαλεί τον Καραμανλή ανίκανο, λέγοντάς του ότι ή εκλογές έπρεπε να είχε προκρύψει ή ανασχηματισμό να κάνει και πάντως όχι να βαδίσει με το σημερινό κυβερνητικό σχήμα. Τι τον δέλει ο Μητσοτάκης τον ανασχηματισμό; Δεν ξέρει, αυτός που έχει φάει την πολιτική με το κουτάλι, ότι οι εκλογές δα γίνουν το αργότερο τον Οκτώβρη; Ζητάει υπουργούς ενός πενταμήνου, στο οποίο δυο μήνες δεν είναι καλοκαίρι και ένας μήνας προεκλογική περίοδος; Ε, να μη γίνει κι ο Κυριάκος υφυπουργός, να πάει με άλλον αέρα στις εκλογές το παιδί; Αν τον κάνει υφυπουργό ο Καραμανλής, τότε ο Μητσοτάκης δα ζητάει οι εκλογές να γίνουν στο τέλος της τετραετίας. Κι ας σέρνεται στο μεταξύ η κυβέρνηση. Άλλωστε, όσο σέρνεται η κυβέρνηση τόσο πλησιάζει η ώρα της Ντόρας.

ΥΓ: Ο Μητσοτάκης δεν είχε κάνει το 1990-93 υφυπουργό τον βουλευτή τότε Κ. Καραμανλή, διότι -όπως έχει πει- δεν τον δεωρούσε ώριμο. Ο Καραμανλής, όμως, πρέπει να κάνει υφυπουργό τον πρωτεκλεγέντα Κυριάκο. Δεν παιζεται ο Δρακούμελ...

■ Πάντα χωρίς ντροπή

Ο αναγνώστης του «Πριν» πληροφορείται ότι στη δίκη της 17Ν οι δικαστές «φάνηκαν „μεγαλόψυχοι“ σε όσους συνεργάστηκαν ώστε να στηρίξουν το κατηγορητήριο και να καταδίκασουν άλλους κατηγορούμενους». Το δικαστήριο αναγνώρισε το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας στον Θ. Σερίφη, ο οποίος ελπίζει σε σύντομη αποφυλάκιση. Ο επίσης συνεργαζόμενος Σωτ. Κονδύλης πέτυχε να του αναγνωριστεί το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας και πέτυχε την απαλλαγή του για τρεις απόπειρες φόνου. Άλλοι κατηγορούμενοι όπως ο Χρ. Ξηρός και ο Κ. Τέλιος δεν πέτυχαν σημαντική μείωση των ποινών τους!»

Ωστε έτσι, οι συνεργαζόμενοι στη δίκη ήταν ο Θωμάς, ο Κονδύλης, ο Χριστόδουλος και ο Τέλλιος! Απ' αυτούς ευνοήθηκαν μόνο οι δύο πρώτοι. Τι σημασία έχει που το ελαφρυντικό είχε αναγνωριστεί από την πρώτη δίκη, Τι σημασία έχει που ο Κονδύλης είχε φορτωθεί τρεις απόπειρες ανδρωποκτονίας που ο ίδιος ο Σάββας Ξηρός στην πρώτη δίκη είχε δηλώσει ότι δεν είχε καμιά σχέση; Τι σημασία έχει που ο Χριστόδουλος έδωσε σκληρή μάχη και αποχώρησε από τη δίκη όταν τον φίμωσαν, ενώ ο Τέλλιος είχε αποφυλακιστεί για λόγους υγείας μετά την πρώτη δίκη [όχι και ο Σάββας, όμως]. Τι σημασία έχει που ο Τσελέντης απουσιάζει εντελώς από το δημοσίευμα; Το μόνο που ενδέφερε το συντάκτη του «Πριν» ήταν να βγάλει το άχτι του ενάντια στον Κονδύλη [γι' αυτό και δεν του συμπαραστάθηκαν, εν αντιδέσει με τους συναδέλφους του στην Amstel]. Αυτός ήταν ο στόχος και η πλαισίωση με άλλα ονόματα έγινε με τη γνωστή μέθοδο του κιτρινισμού.

■ Σκυλάκια

Το συγκρότημα Αλαφούζου έκανε μια διαφημιστική καμπάνια για να καθαρίσει (υποτίθεται) τον Κηφισό. Κι έτρεξαν σαν σκυλάκια πολιτικοί, καλλιτέχνες και κρατικοί παράγοντες να συνδράμουν το... κοινωνικό έργο ενός καπιταλιστικού συγκροτήματος. Εννοείται, βέβαια, πως το συγκρότημα Αλαφούζου δε δίνει δεκάρα τσακιστή για τον Κηφισό, που ήδη έχει αρχίσει να επανέρχεται στην... προ καθαρίσματος εποχή. Τη διαφήμισή του ήδελε να κάνει και ταυτόχρονα να μετρήσει τη δύναμη του στο «λόμπινγκ» (όπως λένε οι Αμερικανοί).

■ Προεκλογικοί τριγμοί

Την έκανε από την ΚΕΔΑ ο Μήτσος Ντε Νίρο (κατά κόσμον Μήτσος Κωστόπουλος), διότι «δεν δέλω τώρα στα ξεκύδουνα να γίνω ένας καλός (έστω) σοσιαλδημοκράτης». Η πολυσέλιδη επιστολή αποχώρησής του περιγράφει σπαρταριστά επεισόδια που έλαβαν χώρα στο περιβόλι του ΣΥΡΙΖΑ και εκδέτουν όχι μόνο την ηγεσία του ΣΥΝ αλλά και τους «κόκκινους» και «ροζ» συμμάχους της. Αναζητήστε την στο διαδίκτυο.

Δεν θυμάμαι καμιά περίοδο της ελληνικής πολιτικής ιστορίας που να μην κατατρύχεται από σκάνδαλα και σκανδαλολογία. Η διαφορά ανά περιόδους βρίσκεται στην ένταση της σκανδαλολογίας, στη θέση που αυτή καταλαμβάνει στην πολιτική απένταντα. Επειδή πρόθεσή μου δεν είναι να ασχοληθώ με την ιστορία των σκανδάλων και της σκανδαλολογίας (για όποιον ενδιαφέρεται η καλύτερη πηγή είναι το κλασικό πλέον βιβλίο του Ζαν Μεϊνό «Πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα»), περιορίζομαι στην περίοδο της λεγόμενης μεταπολιτευτικής, για να εντοπίσω μια βασική διάκριση: το πρώτο μισό της μεταπολίτευσης, μολονότι δεν έλειψαν σκάνδαλα και σκανδαλολογία, ποτέ δεν ήταν ψηλά στην πολιτική απένταντα, ούτε καθόρισαν τις πολιτικές εξελίξεις. Αντίθετα, στο δεύτερο μισό της περιόδου, σκάνδαλα και σκανδαλολογία κυριαρχούν και καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις. Αποφιλμό τηλεγραφικά: 1988-89, το σκάνδαλο Κοσκωτά κατακρημνίζει την κυβέρνηση Παπανδρέου. 1992-93, τα σκάνδαλα της ΑΓΕΤ και του ΟΤΕ κατακρημνίζουν την κυβέρνηση Μητσοτάκη. 2003-

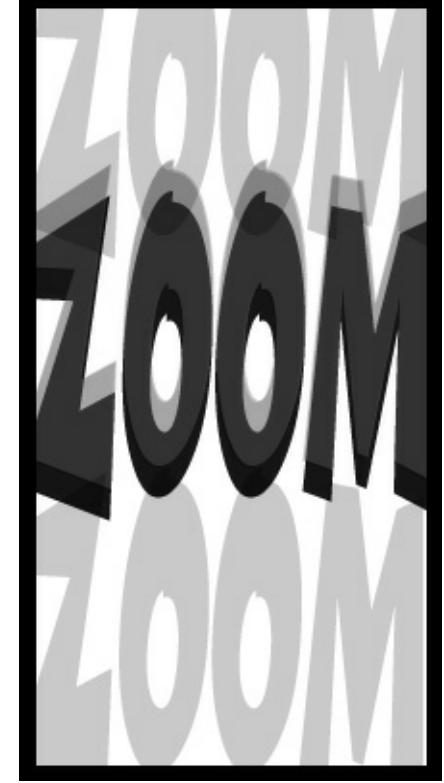
αντανακλούσαν κοινωνικούς ανταγωνισμούς. Αντίθετα, στο δεύτερο μισό της μεταπολίτευσης, η «επιχείρηση» συντηρητικής ανασυγκρότησης του ελληνικού καπιταλισμού, σε συνδυασμό με την εξάτμιση του μεταπολιτευτικού κοινωνικού ριζοσπασισμού, εξαλείφει κάθε προγραμματική διαφορά ανάμεσα στους δύο βασικούς πυλώνες του συστήματος εξουσίας, οδηγεί στην πλήρη αστικοποίηση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και αναδεικνύει τη σκανδαλολογία σε βασικό όπλο του κομματικού ανταγωνισμού για την εξουσία.

Το αποτέλεσμα είναι μια μορφή αποπολιτικοποίησης της πολιτικής, με την κυριαρχία μιας σάπιας (υποκριτικής) ηθικολογίας, η οποία κρύβει την ταξική ουσία των σκανδάλων και τις βαθύτερες σχέσεις οικονομίας-πολιτικής στο καπιταλιστικό σύστημα. Αν αναλογιστούμε τον ιδιαίτερα αναβαθμισμένο ρόλο των ΜΜΕ σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από κοινωνική άπνοια, από ύφεση των ταξικών ανταγωνισμών (ύφεση από τη μεριά των εργαζομένων, γιατί από τη μεριά της αστικής τάξης έχουμε ένταση), η σκανδαλολογία καλ-

τικούς (υποδομές, υγεία, παιδεία κ.λπ.). Αυτή η οικονομική λειτουργία γίνεται με όρους αγοράς. Το κράτος αγοράζει αγαθά και υπηρεσίες, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις πωλούν. Ποιοι διαμεσολαβούν αυτή την αγοραρία σχέση; Οι αστοί πολιτικοί. Γιατί αυτή η σχέση να διέπεται από «νόμους» διαφορετικούς απ' αυτούς που διέπονται όλες οι άλλες αγοραρίες σχέσεις;

Ξέρετε καμιά συμφωνία μεταξύ ιδιωτικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων που να κλείνεται χωρίς σκληρό ανταγωνισμό, χωρίς μυστικά πρωτόκολλα, χωρίς συμφωνίες σε βάρος τρίτων ανταγωνιστών; Ξέρετε μάνατζερ καπιταλιστικών επιχειρήσεων που να μη κλείνουν συμφωνίες για δικό τους προσωπικό όφελος, σε βάρος των μετόχων της επιχείρησης που διευθύνουν; Ξέρετε μετόχους (ακόμα και μεγαλομετόχους) ιδιωτικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων;

Πολιτική, σκάνδαλα, οικονομία

4, με όπλο τη σκανδαλολογία ο Καραμανλής αποδομεί το προφίλ του «αδιάφρθον». Σήμερι και κερδίζει τις εκλογές. 2007, η κυβέρνηση Καραμανλή γνωρίζει τη μεγαλύτερη κρίση της, χάρη στο σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, και ανησυχεί αικόμα και για εκλογική ήττα, που έως πρότινος ακούγοταν ως ανέκδοτο.

Πριν δούμε τους λόγους για τους οποίους έχουμε δυο διακρίτες περιόδους, ας διαλύσουμε το μύθο που λέει ότι τα σκάνδαλα και η σκανδαλολογία αποτελούν ένα ιδιαίτερο ελληνικό φαινόμενο, απότοκο του χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλισμού. Αν παρακολουθήσει κάποιος προσεκτικά τις πολιτικές εξελίξεις αικόμη και στις χώρες του πτο ενεπιτυγμένου καπιταλισμού, θα διαπιστώσει ότι σκάνδαλα ξεσπούν και εκεί και μάλιστα συχνά καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις. Μήπως τρέπεται να θυμίσουμε το σκάνδαλο που συγκλόνισε πριν μερικά χρόνια την ΕΕ και οδήγησε στην παραίτηση της Κομισιόν; Ή το σκάνδαλο Γουλφοβίτσης (κλασική περίπτωση φτηνιάρικης λαμπογιάς), που συγκλονίζει την Παγκόσμια Τράπεζα μεταφέροντας δονήσεις στην αυλή του Λευκού Οίκου;

Επανερχόμενοι στη διακριση των δύο περιόδων της μεταπολίτευσης ως προς τη σκανδαλολογία, δεν θα δυσκολευτούμε να συμπεράνουμε ότι δεν έχουμε καμιά ουσιαστική διάκριση σ' αυτό που ονομάζεται πολιτική διαφθορά (δεν έχουμε, δηλαδή, καμιά διαίτηρη αύξηση της διαφθοράς, που

■ Εξόδος από τη διαδικασία επιτήρησης

Με όρο την ανατροπή στο Ασφαλιστικό

Σαν μάννα εξ ουρανού περίμενε η κυβέρνηση την πρόταση της Κομισιόν προς το συμβούλιο για τον τερματισμό της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Ήταν μια ευκαιρία για κομπασμούς και βγήκε στο γυαλί ο ίδιος ο Καραμανλής για να πανηγυρίσει και να προβάλει το προφίλ του σοβαρού πολιτικού, ο οποίος δεν υπόσχεται «άκριτες παροχές» (έτσι τον συμβούλεψε ο Λουλής, έτσι έπραξε).

Ομως, τα μαντάτα από την Κομισιόν περισσότερο εξέθεσαν παρά βοήθησαν την κυβέρνηση.

Και η Κομισιόν και ο αρμόδιος επίτροπος Χ. Αλμούνια ξεκαθάρισαν, αρκετά κομψά, όπως επιβάλλει το πολιτικό πρωτόκολλο όταν απευθύνεσαι σε μια κυβέρνηση που βαδίζει προς εκλογές, ότι ο όρος που τέθηκε στην κυβέρνηση Καραμανλή είναι η ανατροπή του Ασφαλιστικού. «Πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια για τη μείωση του διαρθρωτικού ελλείμματος, το οποίο εξακολουθεί να είναι πάνω από το 3%, για τη μείωση του χρέους που εξακολουθεί να είναι πάνω από το 100% του ΑΕΠ και για τη βελτίωση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών της που διατρέχουν σήμερα υψηλό κίνδυνο από την αναμενόμενη αύξηση των συντάξεων και των λοιπών δαπανών που συνδέονται με τη δημογραφική γήρανση», τονίζει με έμφαση στην πρότασή της η Κομισιόν.

Απ' αυτές τις δηλώσεις πιάστηκε η αντιπολίτευση για να καταγγείλει την κυβέρνηση ότι έχει «κρυφή ατζέντα» για το Ασφαλιστικό, έχοντας αναλάβει δεσμεύσεις ο μεν Καραμανλής έναντι του Μπαρόζο, ο δε Αλογοσκούφης έναντι του Αλμούνια. Ενιοχυτικό στις καταγγελίες της αντιπολίτευσης είναι και το περιστατικό που έγινε προ καιρού με τον Αλμούνια (την περίοδο που ο Αλογοσκούφης παζάρευε μαζί του την έξιδο από την επιτήρηση), ο οποίος αποκάλυψε ότι συζήτησαν το Ασφαλιστικό και ο Ελληνας υπουργός του παρουσίασε κάποια μέτρα, τα οποία όμως θα εφαρμοστούν μετά τις εκλογές.

Ομως, μικρή σημασία έχει αν υπάρχει συμφωνία κάτω από το τραπέζι με τους Μπαρόζο και Αλμούνια. Το Ασφαλιστικό έχει ανοίξει, αλλά η κυ-

βέρνηση δεν θελει σε καμιά περίπτωση να απασχολήσει την προεκλογική περίοδο. Γ' αυτό και παρακλήθηκε ο πρόεδρος της επιτροπής «σοφών» Ν. Αναλυτής να σταματήσει τις δημόσιες παρεμβάσεις του, ειδικά μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου των ομολόγων. Και βέβαια, δεν αξίζει τον κόπο να σχολιάσει κανείς τις παπαριές του Ταϊτουρίδη, που «δεσμεύονται» ότι η κυβέρνηση δεν θα αυξήσει τα όρια ηλικίας και δεν θα μειώσει τις συντάξεις. Αν ήταν έτσι, τότε η κυβέρνηση δεν θα έπινε προεκλογικά το Ασφαλιστικό, αλλά θα πήγαινε στις εκλογές με σημαία της της προοδευτικές μεταρρυθμίσεις που θα είχε σχεδιάσει.

Η Κομισιόν συνδέει ευθέως το Ασφαλιστικό με τη δημοσιονομική ισορροπία και θεωρεί πως αυτό θα προκαλέσει αύξηση του ελλείμματος. Επομένως, η κατεύθυνση είναι σαφής: μείωση των δαπανών, που σημαίνει αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων. Αυτή θα είναι η βασική κατεύθυνση, ανεξάρτητα από το πώς θα εφαρμοστεί στις επιμέρους κατηγορίες ασφαλισμένων. Και πρέπει να θεωρείται βέβαιο, ότι δεσμεύσεις αναλήφθηκαν έναντι της Κομισιόν, προκειμένου η διαδικασία επιτήρησης να τερματιστεί σε περίοδο πολιτικά συμφέρουσα για την κυβέρνηση.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει

ότι η κυβέρνηση Καραμανλή (αν η ΝΔ είναι και πάλι κυβέρνηση, προοπτική που είναι η πιο πιθανή) θα επιδιώξει την ανατροπή τον πρώτο κιόλας χρόνο της θητείας της, όταν θα αισθάνεται πιο δυνατή και επιπλέον για να αξιοποιήσει το στοιχείο του αιφνιδιασμού. Οσο για το ΠΑΣΟΚ, που μιλά για «κρυφή ατζέντα» της κυβέρνησης, δημιουργώντας εκ του ασφαλούς, γιατί δεν μας λέει τη δική του ατζέντα; Γιατί δεν μας λέει ευθέως, για ποιο λόγο το Ασφαλιστικό δεν λύθηκε το 2002, με το νό-

μο Ρέππιτα-Χριστοδουλάκη; Τόσο γρήγορα ξέχασαν τους κομπασμούς τους, ότι έλυσαν το Ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 χρόνια; Αφού, λοιπόν, παραδέχονται ότι υπάρχει πρόβλημα, ας μας πουν πώς σκοπεύουν να το λύσουν (το ίδιο ισχύει και για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που προσπέγραψε εκείνο το νόμο).

Για την εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Από το 1990, με αλληπάλληλες αντιασφαλιστικές ανατροπές, είδαν τα ασφαλι-

παρασκευή 8 ΙΟΥΝΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Εκδήλωση - συζήτηση των φοιτητών της «ΚΟΝΤΡΑ»

Φοιτητικό κίνημα:

- ◆ **Ένας κύκλος έκλεισε**
- ◆ **Μπροστά στις νέες προκλήσεις**
- ◆ **Πια την κατάργηση του νόμου-πλαισίου**

Ομιλητές από σχήματα του μπλόκ των καταλήψεων

Λευτεριά στον Β. Στεργίου

Συνεχίζονται οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στον Βασιλή Στεργίου που είναι προφυλακισμένος από τις 8 Μάρτη. Οπως είναι γνωστό, ο Β. Στεργίου είναι ο μόνος από τους 61 συλληφθέντες εκείνης της μέρας που προφυλακίστηκε. Οι 49 δικάστηκαν και αθωάθηκαν πανηγυρικά, ενώ οι 11 από την ομάδα στην οποία περιλήφθηκε και ο Στεργίου αφέθηκαν ελεύθεροι και θα δικαστούν σε τακτική δικασμό, κατηγορούμενοι για πλημμελήματα και κακουργήματα. Για την προφυλακίση του Στεργίου μέτρησαν «ειδικού» λόγοι, που καμία σχέση δεν έχουν με την κατηγορία. Μέτρησε η ταξική του ιδιότητα (οικοδόμος) και η πολιτικοίδεολογική ένταξη του στον αναρχικό χώρο.

Την περασμένη Τρίτη έγινε μαζίκη παρέμβαση στα δικαστήρια της Ευελπίδων από εργαζόμενους και φοιτητές, ύστερα από κάλεσμα της

Πρωτοβουλίας Οικοδόμων και άλλων εργατικών συλλογικοτήτων. Αντιπροσωπεία των συγκεντρωμένων έκανε παράσταση διαμαρτυρίας στον προϊστάμενο του Πρωτοδικείου και τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας, καταγγέλλοντας την διανομήν της προφυλακίσης του Β. Στεργίου.

Τι δείχνουν τα παραπάνω; Οτι η προφυλακίση του Β. Στεργίου ήταν μια εκδικητική πράξη των διωκτικών μηχανισμών, που επέλεξαν πρόσωπο για να στείλουν τα τρομοκρατικά τους μηνύματα. Για μια αικόμη φορά η τυπική νομιμότητα κουρεύλιστη, προκειμένου να υπηρετηθούν πολιτικές σκοπιμότητες. Την τακτική αυτή, καθόλου πρωτότυπη, καθόλου καινούργια, μόνο η έμπρακτη αλληλεγγύη μπορεί να την νικήσει. Και είναι παρήγορο που οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης συνεχίζονται (εκδήλωση στο Δημαρχείο Ιλίου στις 23 Μάρτη, διαδήλωση στο Θησείο στις 24 Μάρτη, έκδοση ψηφισμάτων συμπαράστασης κ.λπ.).

Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας, στον οποίο παρέπεμψε την αντιπροσωπεία της προϊστάμενος του Πρωτοδικείου, μετά από πολλά τηλεφωνήματα, διαπίστωσε - όπως δήλωσε - καθυστέρηση στην εξέταση της αίτησης και έδωσε εντολή να προωθηθεί στο συμβούλιο αυθημερόν. Η αντιπροσωπεία επισκέφτηκε επίσης την οικοδόμο Εισαγγελέα για την εισαγωγή της αίτησης

την διαβεβαίωσε ότι η αίτηση θα εισαχθεί μέσα σε μία μέρα στο Συμβούλιο το οποίο ορίζει εισιτηρητή και το πολύ σε μια βδομάδα θα εξεταστεί η αίτηση αποφυλάκισης του Β. Στεργίου. Τι δείχνουν τα παραπάνω; Οτι η προφυλακίση του Β. Στεργίου καθώς και τη μεγάλη καθυστέρηση στην εξέταση της αίτησης αναίρεσης του εντάλματος προφυλακίσης, που έχει κατατεθεί από τις 16 Μάρτη!

Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας, στον οποίο παρέπεμψε την αντιπροσωπεία της προϊστάμενος του Πρωτοδικείου, μετά από πολλά τηλεφωνήματα, διαπίστωσε - όπως δήλωσε - καθυστέρηση στην εξέταση της αίτησης αποφυλάκισης. Σε λίγες μέρες ο Π.Κ. θα αφεθεί ελεύθερος.

Ομως, το τεράστιας σημασίας

άριστα από τα κεντρικά της Κρατικής Ασφαλίειας μόλις μοιθεύτηκε ότι στους προσαχθέντες από το σωρό είναι και ένας από τους 49. Ανακρίτρια και εισαγγελέας τον προφυλάκισαν, μολονότι όλα τα υπερασπιστικά στοιχεία τέθηκαν υπόψη τους. Και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ έπαιξαν

■ Προφυλάκιση 19χρονου φοιτητή Η σκευωρία αποκαλύφτηκε

■ Πολύδωρας κοπιάρει Δροσογιάννη

Ο αλήστου μνήμης Δροσογιάννης τις έλεγε «επιχειρήσεις αρετή». Ο Πολύδωρας τη λέει «καθαρά Εξάρχειο». Θα γεμίσει -λέει- τα Εξάρχεια με μπάτσους και ασφαλίτες, θα κάνει τρεις ζώνες ελέγχου και δε θ' αφήνει μυρμήγκι χωρίς ελέγχο, για να μη νομίζουν ορισμένοι πως τα Εξάρχεια είναι αυτόνομη περιοχή που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του εληνικού κράτους. Εμείς, πάντως, που περάσαμε μια βόλτα την Πέμπτη το πρωί, είδαμε το πρεζεμπόριο να διεξάγεται ανενόχλητα. Χωρίς κάποιους ενοχλητικούς αντεξουσιαστές που πριν μερικές μέρες άρπαξαν στις κλοτσιές κάποια βαπτοράκια

■ **Με διάταξη σε νομοσχέδιο-σκούπα για τα... ευρωπαϊκά προγράμματα**

Το Νηπιαγωγείο στην αγκαλιά των ιδιωτών και των Δήμων

Με το άρθρο 32 του νομοσχέδιου-σκούπα για τη «Δημιουργία Φορέα Διοχερίσης Ολοκληρωμένου Προγράμματος Δια Βίου Μάθησης» θα γίνει τελικά η ακύρωση της διάταξης του νόμου 3518/2006 για τη μονοετή υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή.

Πριν ακόμα στεγνώσει το μελάνι της νομοθετικής ρύθμισης, που ήταν και η μοναδική «επιτυχία» της μεγάλης απεργίας των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, η κυβέρνηση φρόντισε να την πάρει πίσω ή μάλλον καλύτερα να τη στρέψει σε ευοϊκή για την πάρτη της κατεύθυνση. Που την απαλλάσσει από την υποχρέωση να χρηματοδοτήσει την πρόσθετη εισροή νηπίων στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο, που θα προέκυπτε λόγω της καθιέρωσης της μονοετούς υποχρεωτικότητας. Που ανοίγει το δρόμο για το πέρασμα του συνόλου των Νηπιαγωγείων και στη συνέχεια ολόκληρης της εκπαίδευσης στους Δήμους, αφού και το νομοθετικό πλαίσιο της αποκέντρωσης είναι υπαρκτό (Νόμοι 2218/94 και 2240/94). Οι συνέπειες στην τόση των γονιών θα είναι άμεσες. Το αποκεντρωμένο μοντέλο των πάλαι ποτε

κρατικών παιδικών σταθμών, που με το πέρασμά τους στους Δήμους καθιέρωσαν «τροφείων», το ύψος των οποίων σε πολλούς Δήμους ογγίζει το ύψος της δαπάνης για έναν ιδιωτικό παιδικό σταθμό, θα είναι ο οδηγός. Που διαφυλάσσει και διευρύνει την πελατεία των σχολαρχών, μιας και τους δίνει τώρα το δικαίωμα να αναβαθμίσουν σε Νηπιαγωγεία, τα νηπιακά τμήματα που λειτουργούν στους παιδικούς σταθμούς τους (ο νόμος, ως σήμερα, τους έδινε το δικαίωμα να λειτουργούν μόνο ένα διθέσιο Νηπιαγωγείο). Που εισάγει δυο μέτρα και δυο σταθμά στις εργασιακές σχέσεις των Νηπιαγωγών (οι εργαζόμενες Νηπιαγωγοί του Ν. 1566/85 στους παιδικούς σταθμούς εξακολουθούν να διέπονται από τους όρους των οικείων συμβάσεων) με προδιαγεγραμμένη συνέπεια, τη σταδιακή διολίσθηση όλων -και αυτών δηλαδή που εργάζονται στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο- προς το χειρότερο. Τα σενάρια της άρσης της μονιμότητας, της γενικευσης της απασχόλησης με συμβάσεις, της μείωσης των μισθολογικών και ασφαλιστικών παροχών, δεν είναι πια ένα αόριστο και μακρινό μέλλον, όπως δεν είναι μακρινό μέλλον και για το

σύνολο των εκπαιδευτικών. Ο θεμός της αναπλήρωσης και της ωρομισθίας, που πήρε τεράστιες διαστάσεις με το Ολοήμερο Σχολείο, είναι μια άλλη παράμετρος που πλαγιοκοπεί τις εργασιακές σχέσεις προς την ίδια γκρίζα κατεύθυνση.

Το ότι το υπουργείο Παιδείας υποκριτικά ισχυρίζεται ότι η νέα αυτή ρύθμιση θα είναι προσωρινή και θα έχει εφαρμογή για ένα μόνο έτος (αφορά στο σχολικό έτος 2007-08 και στα νήπια που έχουν ήδη εγγραφεί και φιλοξενηθεί στους παιδικούς σταθμούς κατά το σχολικό έτος 2006-07) δεν πρέπει να καθησυχάζει τους εκπαιδευτικούς.

Αλλωστε, είναι γνωστό ότι ουδέν μονιμότερον του πρωσιανού. Και η ρύθμιση για τα στελέχη της εκπαίδευσης, που θα παρέμεναν δήθεν στη θέση τους μόνο για ένα έτος (κυρωμένη με νόμο) είναι πρόσφατη απόδειξη. Κοντεύουν πια να εξαντλήσουν την τετραετία.

Ως προς αυτό, αποκαλυπτικός ήταν ο υφυπουργός Καλός, που τόνισε στη ΔΟΕ και στην αντιπροσωπεία της Συντονιστικής Επιτροπής Νηπιαγωγών, ότι «τίποτε δε διασφαλίζει κανέναν και για τί-

ποτε», ενώ ο ειδικός γραμματέας Ράμπας, απευθύνομενος στις Νηπιαγωγούς τους είπε: «τι σας νοιάζει εσάς, αφού είστε πα διορισμένες;», φανερώνοντας έτοι και τη μακροπρόθεσμη εφαρμογή της επίμαχης ρύθμισης.

Εκτός, όμως από το ζήτημα αυτό, που είναι μείζον για το Νηπιαγωγείο και για το σύνολο της εκπαίδευσης, το νομοσχέδιο-σκούπα ρυθμίζει και θέματα που αφορούν και άλλες πλευρές της πολιτικής της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης.

Εξομοιώνει ως προς το κύρος τους με τίτλους σπουδών ομοταγούς ιδρύματος ανώτατης εκπαίδευσης της αλλοδαπής, τους τίτλους σπουδών δούλου στη γαλέρα των καπιτολιστικών αναδιαρθρώσεων, είναι και ο εκμαλισμός των συνειδήσεων από πολύ νεαρή ηλικία. Όλες οι δράσεις, στην κατεύθυνση αυτή, που τις είδαμε ως τώρα να πραγματοποιούνται μέσα από σχετικά μαθήματα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και μαθητικούς πανελλήνιους διαγωνισμούς, ενοποιούνται τώρα και πλουτίζονται περαιτέρω με την ίδρυση Παρατηρητηρίου Νεανικής Επιχειρηματικότητας, που προβλέπει το νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο-σκούπα δεν ξεχνά να ευνοήσει για μια ακόμη φορά την ιδιωτική εκπαίδευση και κυρίως την αισχρή ΟΙΕΛΕ (τους εξωνημένους δηλαδή γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ιδιωτικής εκπαίδευσης), που τόσες υπηρεσίες έχει προσφέρει στις κυβερνητικές επιλογές και «φεταρυθμίσεις», από καταβόλης Αρσένη. Ανταποδίδει, λοιπόν, τώρα η κυβέρνηση τα καλά που πρόσφερε η ΟΙΕΛΕ στο σύστημα, με τη ρύθμιση να αναγνωρίζουν οι εκπαιδευτικοί των ιδιωτικών σχολείων, που απασχολούνται με πλήρες ωράριο, την προϋπηρεσία τους σ' αυτά ως προϋπηρεσία αναπληρωτή σε δημόσιο σχολείο.

Η κυβέρνηση προσπαθεί επίσης με το νομοσχέδιο να ρίξει στάχτη στα μάτια της «κοινής γνώμης», μετά το σάλο που έσπασε από τη σωρεία παραβάσεων στα ιδιωτικά ΤΕΕ και τη χορήγηση πλαστών πτυχίων από την πλευρά τους. Ετοι, προβλέπει ειδική διαδικασία εξετάσεων για τους μαθητές των ως άνω ΤΕΕ και επιβάλλει την «αυστηρή» απαγόρευση στους ιδιοκτήτες τους να ιδρύσουν ιδιωτικό σχολείο...στα επόμενα (μολις) πέντε χρόνια!

Γιούλα Γκεσούλη

Στο Λονδίνο η συνέχεια της Μπολόνια

Από τις 16 έως τις 18 του Μάιου η πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο η πέμπτη κατά σειρά Σύνοδος (οι προηγούμενες σύνοδοι ήταν κατά σειρά στη Μπολόνια, την Πράγα, το Βερολίνο και το Μπέργκεν) των υπουργών Παιδείας των 45 ευρωπαϊκών κρατών που συμμετέχουν στη Διαδικασία της Μπολόνια.

Το υπουργείο Παιδείας στη χώρα μας, με κομπορρημοσύνη μας υπενθύμισε, ότι αποτελεί ιδρυτικό μελος (από το 1999) αυτής της κατάπτωσης διαδικασίας προσαρμογής της Ανώτατης Εκπαίδευσης, κατά τρόπο απόλυτο, στους νόμους της καπιταλιστικής αγοράς. Εξ ου και το περιεχόμενο των εργασιών της Συνόδου, που αφορά «στις απαντήσεις του καλείται να δώσει η Ευρώπη και τα Συστήματα Ανώτατης Εκπαίδευσης στις προκλήσεις και απαρτήσεις του σύγχρονου παγκοσμιοποιημένου

περιβάλλοντος».

Στη Σύνοδο οι υπουργοί Παιδείας θα κάνουν απολογισμό του έργου που κατέφεραν να πραγματοποιήσουν ως τώρα οι χώρες τους στην κατεύθυνση της Μπολόνια και θα θέσουν τις νέες προτεραιότητες για την περίοδο 2007-09 ώστε το 2010 να επιτευχθεί ο Κοινός Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Η Μαριέττα Γιαννάκου, που μετείχε στη Σύνοδο, κουβάλησε μετά χαράς την πραμάτεια των νόμων για την αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ, τη δημιουργία ενός Συστήματος Μεταφοράς Πιστωτικών Μονάδων και το Συμπλήρωμα Διπλώματος, το ΔΟΑΤΑΠ, τα Ινστιτούτα Δια Βίου Μάθησης και τον πρόσφατα ψηφιούμενο νόμο της αλλαγής του νόμου-πλαισίου.

Και μπορεί, βεβαίως, οι νόμοι αυτοί να παραμένουν ακόμα στα χαρτιά λόγω της αντίστασης του

φοιτητικού κινήματος και της μερίδας των πανεπιστημιακών που συνιστούν την ΠΟΣΔΕΠ, πληγή ο Μαριέττα Γιαννάκου ελπίζει ότι συν τω χρόνω η αντίσταση αυτή θα λυγίσει και οι νόμοι θα γίνουν πράξη.

Το κεφάλαιο και οι υποτακτικές του κυβερνήσεων δεν παρέδωσαν τα όπλα τους και επιμένουν φορτικά στην ίδια κατεύθυνση, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν θέσει για τα Πανεπιστήμια.

Το ίδιο -και ακόμη περισσότερο- πρέπει να επιμείνει φορτικά και το ιστορικό βορρά της Ευρώπης, αν θέλει να μην παραδοθεί βορρά της Ευρώπης στην Ασία. Αν θέλει να κάψει τη φόρα της ΝΔ. Ας θυμηθούμε τι έκανε ο Μητσοτάκης το 1989-90, που με βασικό μότο το «κάτω οι κλέφτες» κατέφερε να πάρει την εξουσία. Το ίδιο έκανε και ο Καραμανλής το 2004, αν και με πιο κυριλέ τρόπο, χωρίς τις αγριότητες του '89. Ποιο ήταν το βασικό προεκλο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

σαν στήλη (όταν εξαπολύει τους μύδρους κατά Καραμανλή θυμίζει μαθητή του Δημοτικού που τον έβαλε να διαβάσει ο δάσκαλος από το βιβλίο), όμως είναι η μόνη τακτική που επιτρέπει να κρυφτεί η προγραμματική ταυτότητα με τη ΝΔ. Είναι η πιο βολική διέξοδος για ένα αστικό κόμμα, που θέλει να διοχειριστεί το σύστημα σύμφωνα με τις ανάγκες της ελληνικής αστικής τάξης και τις επιταγές των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Δεν είναι, όλλωστε η πρώτη φορά που γίν

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 250ή συνεδρίαση Δευτέρα, 14.5.07

Αυλαία στην κατ' έφεση δίκη των κατηγορούμενων ως μελη της 17Ν, μετά από 17,5 μήνες διαδικασίας και 250 συνεδρίσεις, χωρίς κομιά έκπληξη της τελευταίας στιγμής, όπως άλλωστε αναμένόταν.

Πριν εκφωνηθούν οι τελικές (κατά συγχώνευση) ποινές, η Γ. Κούρτοβικ έθεσε και πάλι το ζήτημα της αφαιρέσης του χρόνου κράτησης, που πέρασε στο ντούκου όταν το πρωτόεθες (η εισαγγελέας δεν τοποθετήθηκε, ούτε της ζητήθηκε να τοποθετηθεί). Ο χρόνος κράτησης -επίτε- είναι περίπου ενάμισης χρόνου για τους κατηγορούμενους αυτής της δίκης (για την ακρίβεια, 17 μήνες). Αυτοί που έχουν καταδικαστεί σε ισόβια προσδοκούν κάποια στιγμή να αποφυλακιστούν με τις διαδικασίες που προβλέπει ο νόμος για την υφ' ώραν απόλυτη. Άν ο χρόνος κράτησης αφαιρεθεί από το χρόνο πρόσκαιρης κάθειρξης, που είναι για δύο χρόνια, τότε θα πρέπει να εκτίσουν ολόκληρο το χρονικό διάστημα που προβλέπεται για τα ισόβια. Αυτό είναι μια μεγάλη αδικία για τους κατηγορούμενους. Γί' αυτό το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει την αφαιρέση του χρόνου κράτησης από το σύνολο της ποινής, για να μπορέσει ο κατηγορούμενος να προσμετρήσει προγραμματικά το χρόνο αυτό στο χρόνο έκτισης της ποινής του και όχι να του πουν ότι ο χρόνος κράτησης αφαιρέθηκε από την πρόσκαιρη κάθειρξη, επιμένως πρέπει να εκτίσει όλο το χρόνο που προβλέπεται για τα ισόβια (χωρίς δηλαδή να συνυπολογιστούν και αυτοί οι 17 μήνες).

Η εισαγγελέας αρχικά είπε πως δεν έχει να συμπληρώσει τίποτα στην πρότασή της, αλλά στη συνέχεια αναγκάστηκε να μπει σε συζήτηση με τη συνήγορο, στη διάρκεια της οποίας υποστήριξε πως δεν υπάρχει πρόβλημα, διότι αν μετριαστούν τα ισόβια αυτομάτως θα αφαιρεθεί ο χρόνος κράτησης. Η Γ. Κούρτοβικ απάντησε πολύ απλά: αυτό που λέτε θέλω να κατογραφεί στην απόφαση και όχι να αναφέρεται ότι ο χρόνος κράτησης αφαιρείται από το χρόνο της πρόσκαιρης κάθειρξης. Αν αφαιρεθεί από το χρόνο κάθειρξης, τότε έχουμε εικονική αφαιρέση και οι κατηγορούμενοι θα επιβαρυνθούν με επιπλέον ποινή 17 μηνών. «Αυτή είναι η πρότασή μου, δεν θα κάνω διάλογο» (!), ήταν η τελική φράση της εισαγγελέα, μετά από ένα δεκάλεπτο διαλόγου με την Γ. Κούρτοβικ, στη διάρκεια του οποίου η συνήγορος κατέθετε επιχειρήματα χωρίς να πάρνει απαντήσεις αλλά μόνο υπεκρυψές. Κατά την εκφώνηση της απόφασης που αικολούθησε, ο πρόεδρος έλεγε για κάθε κατηγορούμενο που έχει καταδικαστεί σε ισόβια και πρόσκαιρη κάθειρξη: αφαιρεί το χρόνο κράτησης από τη συνολική ποινή, επιφυλασσόμενο για το αν η αφαιρέση θα γίνει από την πρόσκαιρη κάθειρξη ή την ποινή των ισοβίων, σύμφωνα με το αίτημα της συνηγόρου.

Στη συνέχεια, ο πρόεδρος εκφώνησε την απόφαση για τις τελικές ποινές μετά τις συγχώνευσης, που κινήθηκε στο πλαίσιο της εισαγγελικής πρότασης και λίγο πιο ευνοϊκά για τους Θωμά Σερίφη και Σ. Κονδύλη, οι οποίοι αναμένεται να αποφυλακιστούν άμεσα (θα χρειαστεί να κάνουν τη σχετική διαδικασία προσφυγής στο Συμβούλιο του Πρωτοδικείου Πειραιά, που είναι αρμόδιο για τις αποφυλακίσεις κρατουμένων υπό

όρους). Για τον Κ. Καρατσώλη έγινε δεκτή η εισαγγελική πρόταση και καλώς έχοντων των προγμάτων (αν δηλαδή κάνει το μέγιστο αριθμό μεροκάματων στη φυλακή) αναμένεται να αποφυλακιστεί μετά από 1,5 χρόνο περίπου. Οι τελικές ποινές είναι οι εξής:

Δ. Κουφοντίνας: 11 ισόβια - 25 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 12.500 ευρώ

Σάββας Ξηρός: 5 ισόβια - 25 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 22.900 ευρώ

Χριστ. Ξηρός: 6 ισόβια - 25 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 3.500 ευρώ

Β. Τζωρτζάτος: 4 ισόβια - 25 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 4.300 ευρώ

Π. Τσελέντης: 25 χρόνια κάθειρξη Βασ. Ξηρός: 25 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 3.700 ευρώ

Δ. Γεωργιάδης: 8 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 1.500 ευρώ

Κ. Καρατσώλης: 17 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 1.000 ευρώ

Ηρ. Κωστάρης: ισόβια - 23 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 1.000 ευρώ

Θωμ. Σερίφης: 8 χρόνια κάθειρξη

Κ. Τέλλιος: 22 χρόνια κάθειρξη

Σ. Κονδύλης: 11 χρόνια και 3 μήνες κάθειρξη - χρηματική ποινή 500 ευρώ

Αλ. Γιωτόπουλος: 17 ισόβια - 25 χρόνια κάθειρξη - χρηματική ποινή 13.300 ευρώ

Επίσης, επιβλήθηκε στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων ως εξής: Στους Κουφοντίνα, Χριστόδουλο, Τζωρτζάτο, Κωστάρη και Γιωτόπουλο 10 έτη, στους Τσελέντη, Βασιλη Ξηρό και Τέλλιο 8 έτη, στους Καρατσώλη και Γεωργιάδη 6 έτη, στους Θωμά Σερίφη και Κονδύλη 5 έτη.

Στη συνέχεια τέθηκαν αιτήματα επιστροφής εγγυήσεων για απαλλαγέντες και επιστροφής αντικείμενων που κατασχέθηκαν στα σπίτια των κατηγορούμενων και δεν έχουν κομιά σχέση με την υπόθεση (προσωπικά αντικείμενα που διέθεταν οι ιδιώτες των οικείων τους).

Αμέσως μετά μπήκαμε σε ένα από τα πιο σημαντικά σημεία της δίκης. Η υπεράσπιση Τσελέντη (Β. Κουνέλης) ζήτησε την εφαρμογή του σχετικού άρθρου του τρομονόμου και την αναστολή της ποινής του κατηγορούμενου, επικαλούμενη τη μεγάλη συμβολή του στην εξάρθρωση της Οργάνωσης. Ο συνήγορος περιέγραψε τη συμβολή του Τσελέντη, σημειώνοντας ιδιαίτερα ότι αυτός είναι που αναφέρθηκε στον τρόπο δράσης της Οργάνωσης, στη συγγραφή των προκηρύξεων, στον τρόπο επιλογής των στόχων. Χαρακτήρισε πολύ μεγάλη τη συμβολή του Τέλλιου στην εξάρθρωση, σημειώνοντας ότι είναι ο μόνος που προσήλθε στις αρχές και είπε ότι γνώριζε, που δεν ήταν λίγα. Σημείωσε πως στον ίδιο έχει αποδοθεί περιφερειακή δράση, με απλή συνέργεια σε δύο μόνο ενέργειες, θύμισε πως είναι αισθενής και νοσηλεύεται και πως η έκτιση της ποινής μόνο σε χειροτέρευση της κατάστασής του θα οδηγούσε. Είναι ο μόνος άνθρωπος που προσήλθε στις αρχές -κατέληξε ο Ν. Πρωτέαρχος- και ελπίζω με την απόφασή σας να μην είναι και ο τελευταίος.

Η εισαγγελέας, αφού σημείωσε αρχικά πως το ζήτημα την απασχόλησε και συζήτησε πολύ με τον εαυτό της, είπε πως κατέληξε ότι αναστολή δε μπορεί να χορηγηθεί ούτε στον Τσελέντη ούτε στον Δημήτρη Κουφοντίνα

απόφασης, από τα οποία προκύπτει ότι η μαρτυρία του Τσελέντη ήταν καθοριστική για τις αποφάσεις του δικαστήριου. Καταλήγοντας, ο συνήγορος είπε πως η διάταξη αυτή (δυνατότητα 10ετούς αναστολής στην εκτέλεση της ποινής των συνεργαζόμενων) θεσπίστηκε γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Υπανίχτηκε, δηλαδή, πως μόνο με την αναστολή στον Τσελέντη θα σταλεί το μήνυμα της συνεργασίας μελών οργανώσεων ένοπλης πάλης με τις διωκτικές αρχές. Οι τα ανταλλάγματα της συνεργασίας πρέπει να είναι ολοκληρωμένα, να φτάσουν στο μάξιμου, αλλιώς δεν θα αποτελούν κίνητρο για μελλοντικούς συνεργαζόμενους.

Στο ίδιο μήνας κατέληξε και η ηγεσία της Καρατσώλης

στην ποινή της οποίας ο ίδιος έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποίας ο ίδιος

έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποίας ο ίδιος

έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποίας ο ίδιος

έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποίας ο ίδιος

έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποίας ο ίδιος

έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποίας ο ίδιος

έθεσε σε μεγάλη ποσότητα την εισαγγελέα

και την αποφάσιντη σημασία της

στην ποινή της οποί

■ Πολιτικοί κρατούμενοι μακράς πνοής

Μπροστά σε μια πρόκληση

Επεισε η αυλαία στη δίκη της 17Ν στο δεύτερο βαθμό και ευτυχώς που κανείς δεν προσπάθησε να μιλήσει για «μερικές επιτυχίες». Ο φόρος υπήρχε, γιατί η ροπή προς τις νομικότητες προσεγγίσεις, προς την αριθμητική προσέγγιση των δικαιοτικών αγώνων, αποτελεί εγγενή αδυναμία ακόμη και του κινήματος αλληλεγγύης και αυτή την αδυναμία προσπάθησε να εκμεταλλευτεί το αστικό κράτος με την απόφαση που εξέδωσε το εντεταλμένο όργανό του. Με

την αριθμητική προσέγγιση θα έλεγε κανείς: στην πρώτη δίκη αθωάθηκαν τρεις (ο τεταρτος έτσι κι αλλιώς εξαρχής δεν μέτραγε ως κατηγορούμενος), στο μεταξύ αποφυλακίστηκαν άλλοι τρεις έχοντας εκτίσει την ποινή ή για λόγους υγείας, με την απόφαση αποφυλακίζονται άμεσα άλλοι δύο κι ένας το πολύ σε μια διετία, ε, κάπι είναι κι αυτό. Ήταν, όμως, τόσο εξοντωτικές οι άλλες ποινές και τόσο προκλητικός ο τσαμπουκάς που επιδείχτηκε σε χαρακτηριστικές περιπτώσεις, που δεν άφηνε περιθώρια για τέτοιες προσεγγίσεις. Μοις απάλλαξε έτσι το ίδιο το κράτος από το μπελά του εγκλωβισμού σε μια τέτοια συζήτηση.

Τώρα, μπροστά μας έχουμε καθαρές καταστάσεις, χωρίς αυταπάτες και φρούδες ελπίδες. Εχουμε μια τελεσδική δικαιοτική απόφαση που επιβεβαίωσε πλήρως το σενάριο της «εξάρθρωσης», το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής και των Αμερικανοβρετανών γκαουλάτερ, περιφρονώντας στοιχειώδεις αρχές του ισχύοντος δικαίου. Για να επιβεβαιωθεί για μια ακόμη φορά η παλιά αλήθεια, ότι οι κανόνες του ποινικού δικαίου, ιδιαίτερα οι πιο φιλελύθεροι απ' αυτούς, δεν έχουν καμιά εφαρμογή κατά την ποινικό-

ποίηση των πολιτικών συγκρούσεων, ιδιαίτερα όταν σ' αυτές αμφισβητείται η πεμπτουσία του συστήματος, το μονοπάλιο του στη βία, στο όργανο δηλαδή με το οποίο ασκεί τη δικτατορία της ή άρχουσα τάξη. Η πολιτική σκοπιμότητα δημιουργεί ένα άλλο δίκαιο, άγραφο μεν, ολλά ισχυρότερο του γραπτού. Όλοι οι θεσμοί του συστήματος, όλα τα κέντρα εξουσίας συνασπίζονται και στηρίζουν την εφαρμογή αυτού του άγραφου-ταξικού δικαίου.

Εξ ορισμού, λοιπόν, το γεγονός αυτό μας βάζει μπροστά σε μια πρόκληση. Σε ένα σύνθετο πολιτικό γεγονός με πολλές παραμέτρους. Ας δοκιμάσουμε να διερευνήσουμε μερικές, ως συμβολή στη συζήτηση που ήδη έχει αρχίσει.

◆ **Υπάρχει η ανάγκη σταθερής αλληλεγγύης σ' αυτούς τους πολιτικούς κρατούμενους;** Ενδεχομένως να σημειωθεί ότι δε μπορούμε να θέτουμε υπό αμφισβήτηση τα

αυτονόητα, ας μας επιτραπεί όμως να σημειώσουμε πως μιλώντας με πραγματικούς όρους η αλληλεγγύη δεν θεωρείται αυτονόητο καθήκον ή για να είμαστε πιο ακριβείς- είναι πολύ στενός ο κύκλος εκείνων που αντιλαμβάνονται την αλληλεγγύη ως αυτονόητο καθήκον και είναι έτοιμοι να εξακολουθούν να την εκφρά-

ζουν έμπρακτα. Τι σημαίνει τούτο; Σημαίνει ότι η αλληλεγγύη τίθεται στην ατζέντα τους ως **πολιτικό καθήκον**, δίπλα στα υπόλοιπα. Δεν ξεχωρίζεται απ' αυτά, δεν αντιμετωπίζεται ως πάρεργο, ως ανογκαίο κακό. Αποτελεί οργανικό στοιχείο κάθε ρεύματος ανατρεπτικής-επαναστατικής πολιτικής. Ως προς αυτό, πολλά έχουν να μας διδάξουν τα παραδείγματα της Γερμανίας και της Γαλλίας και η ντροπιαστική στάση των οργανώσεων της άκρας Αριστεράς έναντι των αιχμαλώτων ανταρτών πόλης της RAF, του Κινήματος 2 Ιούνη και της Action Directe.

◆ **Τι μορφή πρέπει να πάρει η αλληλεγγύη προς αυτούς τους πολιτικούς κρατούμενους;** Είναι περιττό να σημειώσουμε πως η περίπτωσή τους διαχωρίζεται από εκείνη όλων των άλλων πολιτικών κρατούμενων, που κατά κανόνα συλλαμβάνονται σε κινητοποιήσεις και το πέρασμά τους από τη φυλακή είναι τις περισσότερες φορές πρόσκαιρο (προφυλάκιση). Κατά την άποψή μας, η βάση για την ανάπτυξη της αλληλεγγύης από εδώ και πέρα πρέπει να είναι **πολιτική** και όχι

ας προγραμματούμενης προστήμονες προστηλωμένοι στο δίκαιο της απόδειξης και αποστασιοποιημένοι από το στοιχείο της εμπλήσεις. Ελλειψη Δικαιούσης σημαίνει στην ουσία έλλειψη Δημοκρατίας με τον κάθε εισαγγελέα να "δένει" όποιον θέλει ή όποιον του υποδειχτεί ο πολιτικός του προϊστάμενος. Είναι άδικο και προκλητικό να αποφυλακίζονται ή να ετοιμάζονται προς σύντομη αποφυλακιστή κατηγορούμενοι των οποίων τα ισόβια έχουν φορτωθεί και ενώ το γνωρίζουν οι πάντες.

Ομως, αν νομίζουν ότι μια πολιτική υπόθεση τελειώνει σε ένα δικαιοστήριο, κάνουν λάθος. Μια πολιτική υπόθεση τελειώνει πολιτικά.

(Σ.σ. Από βάθος... πολιτικής ανάλυσης σκίζει).

**ΥΠΟΘΕΣΗ 17Ν
Η ΔΙΚΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕ**

**ΤΙ ΑΡΧΙΖΕΙ;
ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (κτίριο Γκίνη)
ΤΡΙΤΗ 22 ΜΑΪ 8.00 μμ**

Επίσημη έκθεση της Ένωσης με την απόφαση της πολιτικής συνεργασίας της πολιτικής συνεργασίας με την Επαναστατική Κίνηση

νομική με πολιτικές πινελιές. Υπάρχουν, βέβαια, νομικές εκκρεμότητες: ορισμένοι πολιτικοί κρατούμενοι θα συνεχίσουν τον νομικό αγώνα (αναίρεση στον Αρειο Πάγο, προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο). Πρόκειται για μια μακρόχρονη διαδικασία, που μπορεί να κρατήσει και μια δεκαετία. Επίσης, θα τεθούν ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις συνθήκες κράτησης και τα δικαιώματα των κρατούμενων.

Όλα τα αιτήματα των πολιτικών κρατούμενων που έχουν να κάνουν με τις νομικές πτυχές της καταδίκης τους και της κράτησής τους πρέπει να στηριχτούν από το κίνημα αλληλεγγύης, όπως άλλωστε συνέβαινε και μέχρι τώρα. Δεν πρέπει, όμως, αυτά να κυριαρχήσουν και να υποκαταστήσουν τη διεκδίκηση της πολιτικής λύσης, που πρέπει να είναι το **βασικό αίτημα** που πρέπει να αναδειχεί το κίνημα αλληλεγγύης. Μόνο όταν αναδειχτεί το αίτημα της πολιτικής λύσης και μ' αυτό ως βάθρο μπορεί να δοθεί με αξιώσεις και ο όποιος νομικός αγώνας, είτε αφορά τις καταδίκες είτε τους όρους κράτησης και τα δικαιώματα των κρατούμενων. Αντίθετα, αν το κίνημα αλληλεγγύης περιοριστεί στη νομική υπεράσπιση, θα βρεθεί πίσω και από ορισμένους φιλελεύθερους δημοκράτες που με θάρρος και εντιμότητα προσεγγίζουν το ζήτημα των συγκεκριμένων πολιτικών κρατούμενων και θα εκφυλιστεί σ' ένα ανθρωπιστικό χαρακτήρα κίνημα, που κάνει πολιτική μόνο μέσα στα όρια της αστικής νομιμότητας.

◆ **Με ποιο πολιτικό σχέδιο πρέπει να βαδίσει το κίνημα;** Ας είμαστε ειλικρινείς. Ετοιμο σχέδιο δεν υπάρχει, και δε θα μπορούσε να υπάρξει, δεδομένου ότι έχουμε να κάνουμε με μια καινούργια κατάσταση. Ομως, σ' αυτές τις περιπτώσεις το πολιτικό σχέδιο φτιάχνεται μέσα στη φωτιά της δράσης, δοκιμάζοντας και απορρίπτοντας. Η εξαρχής έλλειψη σχεδίου δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως άλλοθι αδράνειας.

◆ **Ποια πρέπει να είναι η σχέση των πολιτικών κρατούμενων με το κίνημα αλληλεγγύης;** Οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν μπορεί να είναι μόνο δέκτες της αλληλεγγύης. Πρέπει να αναδειχτούν σε πολιτικά υποκείμενα. Να παίρνουν σταθερά μέρος στην πολιτική ζωή της χώρας. Να αναδειχθούν εκείνα τα στοιχεία που τους έχει ωριμάζουν ως μια ειδική κατηγορία κρατούμενων.

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

6.604 χρόνια! Θα έγραφα τώρα κάτι σε ισάριθμες λέξεις, αλλά δεν χωράει κι αν συνοψιστεί σε μία, περισσεύει. Θα περιοριστώ σε 678 σήμερα.

Οι καιροί αλλάζουν, πετώντας τα άπλυτά τους στο πλυντήριο της δεινοκρατίας. Από την αλλαγή στην αναδόμηση κι από κει στα δομημένα και τ' αναδομημένα. Το στρουμφοχωρίο με τους γαλάζιους νάνους και τους πλειοψηφούντες επιγόνους του Χουζουμήρ κινδυνεύει από την επανίδρυση. Προηγήθηκε ο εκσυγχρονισμός ο οποίος τώρα πάει χαμένος. Συ χαμένος, επίσης. Το πολιτικό κι εξόχως κολλητικό προσωπικό του καπιταλισμού είναι σταθερής τροχιάς. Η αποκωδικοποίηση του γονιδιακού χάρτη του έδειξε ότι κάθε κύτταρο αποτελείται από ένα μέρος κλοπής, ένα μέρος βίας κι ένα μέρος ωραίο που έχει βρεθεί για να προχωρήσουμε στην υγειονομική ταφή του. Ως τότε, επιχοιριματικοί όμιλοι χτίζουν ένα καλύτερο αύριο για τα παιδάκια και τα παιδάκια τους. Πώς ν' αναπτυχθεί το δέντρο της επανάστασης όταν ο ριζοσπάστης του σπάει τις οιζες:

Παιζώ με το πουλί μου, με το μαδημένο περιστέρι της Ειρήνης, την κοντόφθαλμη κουκουβάγια της Σοφίας, το ξυρισμένο παπί της Ξεκαλέν Βασιλικής. Τραβιέμαι με τις ώρες μπροστά στο τηφλεοπτικό ημιφωνίας – σας παρακαλώ, αφήστε με να ολοκληρώσω. Είμαι κυριάρχος, με έβιβλημα τον δάμαλο που μου αξίζει, πιασμένος στην παγίδα (trap) των τραπεζών. Παιζώ με πουλιά και πούλια, ονειρεύομαι καπούλια παρακάμπτοντας τον Παπούλια. Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια, κάποτε δια την βολέμω και δ' απαλαγώ από το άγγος της επανάστασης, όπως τόσοι αξιοζήλευτοι σύ-

Λίγο ακόμα να σηκωδούμε λίγο ψηλότερα της γραμμής Ολύμπου – Καλαμά]. Στο ναυτιλιακό ο Κεφαλογιάννης σπάει το κεφάλι του για να βρει τρόπους προσέγγισης των νησιών χωρίς πλοία. Ο τομέας της δικαιοσύνης, ήλιε νοητέ, πηγαίνει στο μέλλον με άλματα (πηδήματα). Ενα ακόμη μεμονωμένο περιστατικό, ένα εργατικό απύχημα έσπειρε προβληματισμό. Το συμβούλιο της επικαρπίας νίπτει τας χήρας του κι οι συνδιβαυκαλιστές προχωρούν σε συνδικ-αλήστου μνήμης ενέργειες, πάντα προς όφελος των R γατών. Πώς γίνεται με τόσα μέτρα και χιλιόμετρα ασφαλείας των εργοδοτών να δρηγούμε δύματα; Πώς γίνεται, σ' ένα κράτος δικαίου με υψηστη αξία την ανδρώπινη ζωή, να εκτελούνται {άνδρωποι και δισταγές} με συνοπτικές διαδικασίες: Ελα μουντέ...

Τόσα έργα ανοικοδόμησης κι ακόμα να φτιαχτούν οι δρόμοι του οπίου, του οποίου η διακίνηση γίνεται ακόμα από απαρχαιωμένα μονοπάτια που βάδισε ο Μάρκο Πώλο ακολουθούμενος από τον μέγαμας Αλέξη. Καλφόρνια τους αποκαλούμε, σ' έναν ιδιότυπο ρατσισμό που μετατρέπει σε δύματα τους δύτες. Οι φίλοι και σύμμαχοι αμερικάνοι, που ο δεός να μας κόβει απομικές ελευθερίες και να τους τις δίνει σε φιστικοβούτυρο, είναι παράγοντας σταθερότητας, προόδου και προσόδου. Από τότε που ανέλαβαν την κηδεμονία της εξάρφανης χώρας μας, μετράμε επιτυχίες. Επιτέλους έχουμε super markets κι όχι αναχρονιστικά μπακάλικα, έχουμε μπουτίκ κρεάτων, πολυώρφαφα πάρκινγκ, ξενόγλωσσες πινακίδες everywhere, πιστωτικές και πάμπολλα τηλεκοντρόλ. Ακόμα κι οι αριστεροί διανοούμενοι βολεύτηκαν, έτσι που βλέπουν τους ξεφτιλισμένους να αέρονται πίσω από το αμερικάνικο όμοια. Χάρη, God bless America.

Del' astic! Ήταν μια μικρή χαρούμενη ανάσα πριν περάσουμε στα ποδιτσιτικά.

«Μη μιλάς, μη γελάς, κινδυνεύει η ΕΛΑΣ» τραγουδούσε κάποτε ο πρόξενος χωρίς να άρει ποτέ την απαγόρευση. Last Christmas I gave you my fart, οι Wham ξανάρχονται. Πολλοί καλλιτέχνες επιθυμούν αφάνι έρωτες με φαν ερωμένες. Οι Διακρίσεις πρέπει να πάψουν. Δεν μπορεί να σημαίνει ορδόδοξο συναγερμό το λαϊκό τραγούδι, να εκπροσωπείται κυνοθουλευτικά και τα άλλα είδη να μένουν αδρανή. Μετά τον Λ.Α.Ο.Σ. να ιδρυθεί και ο ελαφρολαϊκός συναγερμός, jazz rock συναγερμός, hip hop συναγερμός, heavy metal, ska, trance, όλοι, ο κουτσού στραβοί στον άγιο Παντελεήμονα συναγερμός. Οπως τραγουδάει στα ραδειόφωνα κι ο Γλούταρχος – σε στίχους Φοίβου – στο έργο «Βίοι Παράλυτοι», το κίνημα δα πρέπει να κινηθεί για να δικαιώσει την ΕΠΙΘΕΣΙΑ του. Μη γίνει όπως λέει το τραγούδι «αν μ' αγαπούσες, λήγω». Και μιας και λέμε για άσ(θ)ματα, πόσες εμφανίσεις έχει κλεισμένες ακόμα ο κυβερνητικός απρόσωπος στο press room; Αντε ν' ανέβει κα' να νέο σχήμα, πιο jazz γιατί τζαζέψαμε. Είχαμε και την ευρώ vision στο El singing. Ελ πήζαμε να πάει καλά ο Σαμπρέλ, να μην ξεφουσκώσει, αλλά τελικά με πληροφόρσαν ότι κλάταρε. Yassou sahlaMaria.

Οταν συναντηθεί στη Σύρο ο Σύρος με τον Σύριο ομόλογό του, δια σύων το χρόνο

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@okseagarsi.gr

■ Υπόθεση Κεδίκογλου

Εκθετη τώρα η κυβέρνηση

Δεν έχει πια κανένα νόημα να απαραθέτει κανείς τα όσα έρχονται καθημερινά στη δημοσιότητα για τον περιώνυμο Ρωμύλο Κεδίκογλου, πρόεδρο του Αρείου Πάγου, εκλεκτό του Καραμανλή και του Παπαληγούρα. Ο Κεδίκογλου έχει γίνει σάκος του μποξ στον οποίο εκτονώνουν τα αντικυβερνητικά αισθήματά τους το ΠΑΣΟΚ και τα συγκροτήματα των ΜΜΕ. Είναι τόσο διάτρητη η προσωπική του ζωή και με το βίο και την πολιτεία του έχει δημιουργήσει τόσες έχθρες (ακόμα και μέσα στο δικαστικό σώμα), που όποιος προλαβαίνει σπρώχνει στοιχεία προς δημοσιοποίηση.

Ο Κεδίκογλου είναι τελειωμένος έτσι όπως κανένας ομόλογός του δεν τελείωσε την καριέρα του (ούτε καν ο περιβόλητος Κόκκινος). Αν είχε λίγη τσίππα, θα είχε παραίτηθει και δεν θα περίμενε νά συνταξιοδοτηθεί σε ένα μήνα. Θα διευκόλυνε έτσι και τους πολιτικούς που τον επελέξαν για το ύπατο αξιώμα της ποινικής δικαιούνης, παραλείποντας όλους αρχαιότερους του (και πιο ικανούς, όπως λέγεται) και αγνοώντας τις προειδοποιήσεις του ΠΑΣΟΚ, που με επίσκεψη κορυφαίων στελεχών του στον Παπαληγούρα είχε στείλει το μήνυμα «βάλτε όποιον δεξιό θέλετε, δεν είναι και λίγοι στον Αρειο Πάγο, αλλά όχι τον Κεδίκογλου».

Ο Ρ. Κεδίκογλου με τις συνέχεις, αντιφατικές και αλληλοαναιρούμενες απαντήσεις που έχει δώσει σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του γιου του, καθώς και με τις προσπάθειές του αυτά τα στοιχεία να μην έρθουν στο φως της δημοσιότητας (προσφυγή στην Επιτροπή προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, αγωγή κατά εφημε-

ρίδας) επιδεικνύει συμπεριφορά ενόχου. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μη θεωρεί ότι ο ζάμπλουτος γιος δεν είναι παρά η βιτρίνα του πατέρα. Είναι πολλά τα λεφτά που (υποτίθεται ότι) έβγαλε ένα παιδαρέλι στα φοιτητικά του χρόνια για να χάψει οποιοσδήποτε το παραμύθι. Πέραν τούτου, κοτζάμ πρόεδρος του Αρείου Πάγου παραδέχεται σκαυτές παρανομίες (έδωσε -λέει- 40.000 ευρώ γονική παροχή στον κανακάρη του, η οποία όμως δεν αναφέρεται σε καμιά φορολογική δηλωση και δεν πληρώθηκε φόρος) και καμιά φορολογική αρχή δεν παρεμβαίνει. Τα πρόγματα είναι καθαρά: Ο Ρωμύλος ισχυρίζεται ότι έδωσε γονική παροχή 40.000 ευρώ για να δώσει ο Φαίδων την προκαταβολή για το σκάφος-επιχείρηση που αγόρασε. Ομως ο Φαίδων τη νρονιά εκείνη δηλω-

Φασιν η Γραινία εκείνη γέγονα σε στην εφορία ότι η δαπάνη για το σκάφος προέρχεται από τα εισοδήματα των προηγούμενων ετών. Πλούσια, βέβαια, αυτά τα εισοδήματα, όμως δεν δηλώνεται η πηγή (ομολογια; μετοχές;) και προπαντός δεν δηλώνεται η πηγή του αρχικού κεφαλαίου. Ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου, επίσης, τη μια φορά δηλώνει ότι η βίλα του γιου του στη Σύρο κόστισε 87.000 ευρώ και την άλλη ανεβάζει το ποσό στα 200.000 ευρώ. Χωρίς να παραθέσουμε άλλα στοιχεία, και μόνο αυτά φτάνουν για να επέμβουν οι φορολογικές αρχές και οι αρχές που ελέγχουν τη νομιμοτοίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, να πάρουν όλα τα στοιχεία από την οικογένεια Κεδίκογλου και να τα κάνουν φύλλο και φτερό.

Ποιος κρατάει δεμένα τα χέρια
των ελεγκτικών αρχών; Ποιος
άλλος εκτός από την κυβέρνη-
ση έχει τέτοια δύναμη;

αντιπολιτευτικούς λόγους, στενεύει το ζήτημα. Γιατί το ζήτημα δεν είναι ο «παράξενος» πλουτισμός του κανακάρη του ανώτατου ποινικού δικαστή, τον οποίο ο πατέρας υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια, αλλά η λειτουργία της αστικής Δικαιοσύνης και η διαπλοκή της με την πολιτική έξουσία και τα καπιταλιστικά κέντρα. Κάθε φορά που κάποιο σκάνδαλο έρχεται στο φως της δημοσιότητας ακούμε πολλά ηχηρά περί «αυτοκάθαρσης» και «πάταξης των επίσκοπων». Βλέπουμε ελάχιστα. Βλέπουμε μόνο ελάχιστους αποδιοτομπαίους τράγους, που χρησιμοποιούνται για να αποκρυψεί η μεγάλη αλήθεια: κάθαρση δε μπορεί να υπάρξει, γιατί το σύστημα είναι εξ ορισμού βρόμικο. Η διαφθορά είναι του αυτοτήματος και όχι κάπιων προσώπων.

ποτε παίμε, ο ώ περισσότεροι στο δικαιοφορίες τρώνται περους και ψών. Η σχέση είχαν συστθεί στη δημοσία διαβάζεσσες, οι πληγεγαν πως τήρχε μόνο της και τη κατά Κεδρίκφηναν δημητης παραίτην την αποστικό σώτο δικαστικό «λόμπι» πολύ σύστησις. μως, μόνο Κεδρίκογλου, ΣΩΚ και οι καθαρά

■ Ακαδημία Τεχνών

Προπαγανδιστική βιτρίνα του Καραμανλή

Ηελληνική δεξιά έπασχε πάντοτε στις σχέσεις της με τον κόσμο της τέχνης. Εκφραστές της ήταν πάντοτε μερικά μπάζα (να μην αρχίσουμε τώρα να παραθέτουμε ονόματα), ενώ κάποια «βαριά» ονόματα, που ήταν δεξιοί, απέφευγον να πάρουν ενεργό μέρος στην πολιτική. Από την εποχή που χάραξε τη «στρατηγική του μεσαίου χώρου» ο Καραμανλής, άρχισε τις προσπάθειες και για τη δημιουργία ενός καλλιτεχνικού «λόμπι», διεμβολίζοντας τον ευρύτερο χώρο της «αριστεράς». Δημιουργήσε μια προσωπική «αυλή» με τη βούρτσισα του

Λούηλ και του Ρουσόπουλου, η οποία κρατήθηκε σε ρόλο εφεδρείας, χωρίς να «καεί» με συμμετοχή της στην πρώτη γραμμή του πολιτικού γίγνεσθαι.

Αυτή η «αυλή» έκανε την εμφάνισή της στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας, όταν ο Καραμανλής συναντήθηκε με τους υπουργούς Πολιτισμού και Παιδείας και τις επιτροπές σύνταξης του νομοσχέδιου για την «Ακαδημία Τεχνών», που θα αποτελέσει ένα από τα προεκλογικά χαρτιά της κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο που στο εγχείριο που δεν έγουν κλήμει αύτες καν

Τα πρόγματα όσον αφορά το χαρακτήρα της «Ακαδημίας Τεχνών», του τρόπου εισαγωγής των σπουδαστών, του εκπαιδευτικού και νομικού της καθεστώτος, των πηγών χρηματοδότησης και του κόστους σπουδών (δίδακτρα) παραμένουν ακόμα σκοτεινά. Το μόνο που δηλώθηκε είναι ότι δεν θα ανήκει σε καμιά εκπαιδευτική βαθμίδα. Θα είναι δηλαδή ένα μαγαζί που θα ελέγχει η κυβέρνηση, μέσω της καλλιτεχνικής «αυλής» του Καραμανλή, για να 'ρθει ή επόμενη κυβέρνηση και να εγκαταστήσει εκεί τη δική της «αυλή».

■ Εργατοπατέρες ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΞΕΠΈΡΑΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΚΕΜΠΕΛΣ

Στις 17 Απριλί το Πολυμελές Πρωτοδικείο Πειραιά ακύρωσε, χωρίς συζήτηση, την εκπρόθεσμη έφεση που είχαν υποβάλει στις 22 Μάη του 2006 οι εργατοπατέρες του Παπαστράτου κατά της πρωτόκης απόφασης 1959/2006, με την οποία είχε αικρωθεί η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση που καταργούσε όλες τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Δεν ουζήθηκε η έφεση, γιατί το προηγούμενο προεδρείο του σωματείου (στο οποίο συμμετείχαν και τρεις συνδικαλιστές της Αμεσης Δημοκρατίας) είχε ορθά παραιτηθεί απ' αυτή, όχι γιατί ήταν εμπρόθεσμη, αλλά γιατί ήθελε να τελεσιδικήσει η απόφαση 1959/2006 από τις αρχές του 2007 και έτσι να αναγκάσει την εργοδοσία να καταβάλει όμεσα σ' όλους τους εργαζόμενους τα κλεμμένα, που είναι αρκετά. Αν οι εργατοπατέρες δεν τρομοκρατούσαν, μαζί με την εργοδοσία, τους εργάτες («αν συνεχίσει η Αμεση Δημοκρατία να παραμένει στο προεδρείο, δεν θα γίνει η μεταφορά του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο και έτσι θα χάσουμε όλοι τη δουλειά μας»), οι εργαζόμενοι θα έπαιρναν όλα τα κλεμμένα. Η έφεση ήταν εκπρόθεσμη, γιατί η πρωτόκη απόφαση επιδόθηκε στους εργατοπατέρες στις 8 Μάη του 2006 και σύμφωνα με τον 1264/1982 (άρθρο 8 παρ. 4) έπρεπε να κατατεθεί μέχρι τις 18, ενώ κατατέθηκε στις 22 Μάη.

Στις 25 Απριλί του 2007 οι σύντροφοι της Αμεσης Δημοκρατίας ενημέρων τους εργάτες για ποιούς λόγους δεν είχε συζήτηθε η έφεση κατά της δικαιοκής απόφασης και τους ανέφεραν ότι αυτή η απόφαση ισχύει και θα πρέπει να διεκδικήσουν τα κλεμμένα αναδρομικά. Εκαναν όμως το «λάθος» να μην επαναλάβουν ότι η έφεση ήταν εκπρόθεσμη και ότι το προεδρείο παραιτήθηκε απ' αυτή για να επιστρέψει την ακύρωσή της (έτσι κι αλλιώς θα αικρωνόταν από το Πολυμελές Πρωτοδικείο ως εκπρόθεσμη) για να επιστραφούν τα κλεμμένα.

Οι εργατοπατέρες με ανακοί-

νηστική σύμβασης εργασίας η ΑΜΕΣΗ

νωσή τους ισχυρίζονται, ψευδόμενοι ασύστολα για μια ακόμη φορά, ότι δήθεν οι συνδικαλιστές της Αμεσης Δημοκρατίας ψεύδονταν όταν ελέγαν ότι η έφεση είναι εκπρόθεσμη και γ' αυτό παραιτήθηκαν από τη συζήτηση της. Οι άλιοι ας απαντήσουν στα εξής ερωτήματα:

— Σύμφωνα με το νόμο 1264/1982 (άρθρο 8 παρ. 4) οι εφέσεις κατά αποφάσεων γενικών συνελεύσεων σωματείων είναι εμπρόθεσμες όταν κατατίθενται εντός 10 ημερών από την επίδοση της πρωτόδικης απόφασης. Αυτοί παρέλαβαν την απόφαση 1959/2006 από το δικαιοτικό επιμελητή στις 8 και κατέθεσαν την έφεση στις 22 Μάη. Δεν είναι εκπρόθεσμη η έφεση μετά από 14 μέρες;

— Η έφεση δεν συζήτηθηκε και επομένως ισχύει η πρωτόδικη απόφαση 1959/2006. Δεν καταργήθηκε, λοιπόν, η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας;

Αυτοί όμως το χαβά τους. Στην ανακοίνωσή τους λένε ότι υπάρχει η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, ισχυρίζονται ότι, όχι ανοιχτά αλλά εμφέως, ότι αυτή εξακολουθεί να ισχύει. Στην δια ανακοίνωση παραδέχονται ότι υπάρχει πρόβλημα με το «παλιό συνταξιοδοτικό». Κάνουν έτσι το λάθος να παραδεχτούν, εμφέως πλην σαφώς, ότι η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση, με την οποία είχε καταργήθει το «παλιό συνταξιοδοτικό», που το χρηματοδοτούσε αποκλειστικά ο Παπαστράτος, δεν ισχύει.

Αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι υπάρχει πρόβλημα με το «παλιό συνταξιοδοτικό», μετά την ανακοίνωση της Αμεσης Δημοκρατίας, με την οποία γνωστοποιούσε στους εργαζόμενους την κατάργηση της επιχειρησιακής σύμβασης και τα δικαιώματά τους, που μπορούν να διεκδικήσουν από την ΦΙΛΙΠ ΜΟΡΡΙΣ. Ιδού ένα απόστασμα της ανακοίνωσης αυτής: «Με την ακύρωση της ξεπουληματικής επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας η ΑΜΕΣΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ αισθάνεται υπερήφανη γιατί απελευθέρωσε το σύνολο των εργαζόμενων και άνοιξε το δρόμο: Για την ακύρωση όλων των ατομικών συμβάσεων εργασίας που υπογράφηκαν στηριζόμενες στην επιχειρησιακή, για την καταβολή των αναδρομικών από 1/1/2005 και για όσους αποχωρούν από την εταιρία και καλύπτονται από το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, την αποζημίωση από αυτό που ίσως αντιστοιχεί σε πολλές δεκάδες χιλιάδες ευρώ, γ' αυτό αξίζει τον κόπο να το ερευνήσετε και από μόνοι σας. Επαναλαμβάνουμε ότι το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα που επί 17 χρόνια ήταν κρυμμένο στα ντουλάπια του Σωματείου, σήμερα και μετά από προσφυγή στη Δικαιοσύνη βρίσκεται στα χέρια της ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ διδεται σε όσους το ζητούν».

Η Αμεση Δημοκρατία με την ανακοίνωση αυτή κάνει για μια ακόμη φορά έκλιση στους εργαζόμενους να διεκδικήσουν ομαδικά ή ατομικά τα δικαιώματά τους. Ήδη, 5 εργάτες, μετά την άρνηση της εργοδοσίας να κάνει δεκτή την απόσυρση των υπογραφών τους από τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, έχουν καταθέσει αγωγή που συζητείται στις 31/5/2007. Χαιρετίζουμε τη θαρραλέα στάση αυτών που αψήφισαν τις πιέσεις της εργοδοσίας και απαίτησαν την κατάργηση των ατομικών συμβάσεων. Το παραδειγμά τους πρέπει να το ακολουθήσουν και όλοι οι άλλοι απαιτώντας και αυτοί την κατάργηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας και την επιστροφή των κλεμμένων από 1/1/2005. Να απαιτήσουν ακόμα τα δικαιώματα που απορρέουν από το «παλιό συνταξιοδοτικό», ακόμη και με αγωγή, και να μη δεχτούν να πάρουν ένα μέρος απ' αυτά, όπως τους συμβουλεύουν τα παπαγάλικα της εταιρίας. Τα βάζουν με τον Κ. Βαρβεράκη και την Αμεση Δημοκρατία, γιατί αν δεν έκανε προσφυγή ο Βαρβεράκης και δεν ζητούσε την προσωποκράτηση του διευθύνοντα συμβούλου, η εταιρία δεν θα έδινε τα χαρτιά του

«παλιού συνταξιοδοτικού» την παραμονή της δίκης.

Κατά τη περίοδο που στο προεδρείο του ΔΣ του σωματείου συμμετέχαν και οι τρεις συνδικαλιστές της Αμεσης Δημοκρατίας, οι εργατοπατέρες και η εργοδοσία τρομοκρατούσαν τους εργαζόμενους με την απειλή ότι όσο θα παραμενεί στο ΔΣ η Αμεση Δημοκρατία θα υπάρχει πρόβλημα στη μεταφορά του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο και κίνδυνος να κλείσει το εργοστάσιο και να απολύθουν όλοι οι εργαζόμενοι! Τότε, είχαμε αποδείξει με στοιχεία ότι η μεταφορά του εργοστασίου θα γίνει και ότι το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι η εταιρία μεθοδεύει την απόλυση εκαποντώδων εργατών πριν την μεταφορά στον Ασπρόπυργο. Οταν μάλιστα το προεδρείο που είχαν συγκροτήσει η Αμεση Δημοκρατία με την παράταξη Κούβαρη Ζήτησε από την εταιρία να δεσμευτεί για τον αριθμό των εργατών που θα συνεχίσουν να εργάζονται στον Ασπρόπυργο, οι εκπρόσωποί της αρνήθηκαν να δεσμευτούν! Επανερχόμαστε σ' αυτό το θέμα, γιατί στο περιοδικό που βγάζει η Φιλιπ Μόρρις για τους εργάτες λέγονται μερικά αποκαλυπτικά πρόγραμμα για την πρόσδοτ των εργασιών στον Ασπρόπυργο, οι εκπρόσωποί της αρνήθηκαν να δεσμευτούν την κατάργηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας και την επιστροφή των κλεμμένων από τότε. Η εργοδοσία αυτοσποκαλύπτεται ψευδόμενη, και αποκαλύπτει ψευδόμενους και τους εργατοπατέρες. Κίνδυνολογησμόν το προκειμένο να τρομοκρατήσουν τους εργάτες για να υπερψηφίσουν τους εργατοπατέρες. Ας γίνει αυτό μάθημα στους εργάτες του Παπαστράτου κι ας κάνουν το πρώτο βήμα, απαιτώντας από την εργοδοσία να καταργήσει την ατομικές συμβάσεις και να τους επιστραφούν τα κλεμμένα. Αν η εταιρία αρνηθεί, ας ακολουθήσουν το δρόμο που άνοιξαν οι συνδικαλιστές της Αμεσης Δημοκρατίας και οι 5 συνάδελφοί τους.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σας μιλώ χουζουρεύοντας μέσα στα ζεστά λαϊκά στρώματα, σαφώς ανώτερα από τις ηλεκτρικές κουβέρτες και καρέκλες της αντίπερα όχθης. Κρυμμένος, γιατί έχω τρομοκρατηθεί από την τρομοκρατική τρομοκρατία που τρομοκρατήμενοι κλίνουν σ' όλες τις πτώσεις οι κλεισμένοι στα χρυσά κλουβιά παπαγάλοι, τη συνοδεία παπαγάλων και παπαμερικανών. Και θα σας εξηγήσω γιατί, μέσα από μια δομημένη ομολογία, η οποία θα έχει αρχή, μέση και τέλος, εν αντιθέση με τον παραληρηματικό λόγο των καταξιωμένων ποιητών της απαξιωμένης εποχής μας.

Οταν ήμουν παιδίσκη, δεν είχαμε τηλεόραση κι έτσι κάποιος έπρεπε να διεκπεραιώνει τις εξουσιοδοτικές λειτουργίες. Το ρόλο αυτό είχε η γιαγιά, ήτις μου έλεγε -φοβίζοντάς με και διώχνοντας την δυσκολιότητα- πως θα έρθουν κάτι κακοί κόκκινοι άνθρωποι, θα μας πάρουν τα σπίτια, τα αγαθά, τα πλούτη και τα ακροαστικά μας και θα μας σφάξουν με κονσερβοκούτια (έκτοτε η πρωτόπορος γιαγιά ήταν λάτρις των πλαστικών συσκευασιών, σέρνοντας τα εξ αμάξης στην μετέπειτα οικολογία των χορτάτων και των ασφαλών). Οταν πέθανε, οι «Νοστράδαμοι» έγραψαν για κείνη τη γνωστό άσθμα «εα εα εα ε, η γιαγιά μας πέθανε», το οποίο εστιάζει στα παραμύθια της γιαγιάς, όπως άλλωστε υποδηλώνει και ο τίτλος με τον οποίο δισκογραφήθηκε. Η γιαγιά ή

Βραζιλιάνικο κλάμα κιτρινόμαυρες έγνοιες

Ιδιάτερο ενδιαφέρον απέκτησε μετά τη λήξη του το πρωτάθλημα. Η σύγκρουση του Κόκκαλη με τον Ριβάλντο με αφορμή την διαδικασία ανανέωσης της συνεργασίας τους και η οριστική διάσταση ανάμεσα στις δυο πλευρές, αποτελεί το γκανιάν θέμα της αθλητικής επικαιρότητας στη χώρα μας και δρομολογεί εξελίξεις σε πολλά μέτωπα, επηρεάζοντας και άλλες ομάδες, εκτός από τους ερυθρόλευκους. Ας θυμηθούμε τα γεγονότα και ας σχολιάσουμε κάποιες πτυχές τους στις οποίες κατά την ταπεινή μας γνώμη βρίσκεται η ουσία του θέματος.

Η συζήτηση για την ανανέωση της συνεργασίας του Βραζιλιάνου με τον Ολυμπιακό είχαν ξεκινήσει από τον περασμένο Φλεβάρη, όταν ξεκάθαρισε η υπόθεση τίτλος για τους ερυθρόλευκους. Σύμφωνα με το reportage, οι δυο πλευρές είχαν έρθει σε καταρχήν συμφωνία και απέμειναν οι λεπτομέρειες για την υπογραφή του νέου συμβολαίου του Ριβάλντο. Ομως τα πάντα ανατράπηκαν, οι δυο πλευρές βρέθηκαν να αλληλοκατηγορούνται για αθέτηση συμφωνιών και αχαριστία και ο κόσμος του Ολυμπιακού για πρώτη φορά αμφισβήτησε με πολύ έντονο και ξεκάθαρο τρόπο τις αποφάσεις του προέδρου. Δεν είμαστε παρόντες στις συζητήσεις που έκαναν οι δυο πλευρές και δεν ξέρουμε ποιος πραγματικά έχει δίκιο. Αυτό που μπορούμε να πούμε όμως είναι ότι ο καυγάς έγινε όχι για τα φράγκα που θα έμπαιναν στο συμβολαιού του Βραζιλιάνου, αλλά για τα «μαύρα» και τις λοιπές παροχές. Ο Ριβάλντο δεν πήρε τις εγγυήσεις που ήθελε για να εξασφαλίστε και αρνήθηκε να υπογράψει το καινούργιο συμβόλαιο. Από την άλλη, ο Κόκκαλης δεν ήταν διατεθειμένος να ενδώσει στις απαιτήσεις του παίχτη και του έκανε ξεκάθαρο ότι ήθα μείνει με τους όρους του ή θα φύγει από την ομάδα. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό σε όλους. Ο Ριβάλντο αποφάσισε να κλείσει το κεφάλαιο Ολυμπιακός, όμως ταυτόχρονα θέλησε να στείλει και ένα ηχηρό μήνυμα στον Κόκκαλη. Στη συνέπεια τύπου που έδωσε την Παρασκευή πριν τη φιέστα για την κατάκτηση του 10ου τίτλου, «άδειασε» τον πρόεδρο των ερυθρόλευκων και πυροδότησε τις εξελίξεις.

Οι οργανωμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού στράφηκαν ανοιχτά εναντίον του προέδρου αλλά και του Τζόρτζεβιτς που ανέλαβε να υπερασπιστεί την ΠΑΕ. Το κλίμα στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο είναι εκρηκτικό και ο Κόκκαλης εκτός των άλλων έχει να κλείσει και το θέμα με τους οπαδούς της ομάδας του. Επί της ου-

σίας δεν μπορούμε να πούμε ξεκάθαρα ποιος είναι ο νικητής και ποιος ο ηττημένος της σύγκρουσης. Ο Κόκκαλης κατάφερε να ξεφορτωθεί ένα μεγάλο συμβόλαιο, όμως δεν υπολόγισε σωστά την αντιδραση του παίχτη και έχασε τις εντυπώσεις. Ο πρόεδρος του Ολυμπιακού προσπάθησε να μεταθέσει τις όποιες συζητήσεις για την ανανέωση του συμβολαίου του Ριβάλντο για μετά τη λήξη του πρωταθλήματος, αλλά ο παίχτης δεν μάστησε και με μια εντυπωτική ρελάνσ κατάφερε να χαλάσει την εικόνα του προέδρου πριν τη φιέστα.

Εκτός από τα φράγκα που γλύτωσε, ο Κόκκαλης βρήκε μια καλή ευκαιρία για να ξεκαθαρίσει το τοπίο στις σχέσεις της ΠΑΕ με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας του και ιδιαίτερα με τη Θύρα 7. Το τελευταίο διάστημα οι ερυθρόλευκοι οπαδοί αντιδρούν αρκετά έντονα στον τρόπο που διοικεί την ομάδα και ο Σωκράτης έψωχε αφορμή για να ξεκαθαρίσει τη σχέση του με αυτούς. Ο «διωτικός» στρατός που δημιούργησε τα προηγούμενα χρόνια αμφισβήτει τις επιλογές του, πλέον του δημιουργεί προβλήματα και συνεπώς δεν θα πρέπει να υπάρχει. Μετά τα γεγονότα στη φιέστα έχει δρομολογηθεί η «ξεκάθαριση» των οργανωμένων.

Εκτός όμως από κέρδη υπάρχουν και σημαντικές ζημιές. Ο Κόκκαλης δεν υπολόγιζε ότι η συνέπεια τύπου θα δινόταν πριν τη φιέστα, τον προλαβέ όμως ο παίχτης και του έκανε πολύ σημαντική ζημιά σε επικοινωνιακό επίπεδο. Το προφίλ του προέδρου τσαλακώθηκε από τις «καταγγελίες» του Ριβάλντο και θα πρέπει να βάλει το χέρι στην τσέπη και να κάνει μεταγραφές για να ηρεμήσει τον κόσμο του Ολυμπιακού. Επιπλέον, θα δυσκολευτεί πολύ να πείσει πρωτοκλασάτα ονόματα να ενταχθούν στο ρόστερ της ομάδας. Η συνέπεια τύπου είναι βέβαιο ότι θα λειτουργήσει ανασταλτικά στην προσέλκυση ποδοσφαιριστών και ιδιαίτερα από τη βραζιλιάνικη ογορά, γεγονός που σε απλά μαθηματικά σημαίνει ότι θα χρειαστεί περισσότερα φράγκα για να κάνει μεταγραφές.

Από την πλευρά του ο παίχτης έχασε κάθε ελπίδα να τα βρει με τον Ολυμπιακό και να παραμείνει στη χώρα μας και παράλληλα έχασε ένα πολύ καλό συμβόλαιο που δύσκολα θα βρει κάπου αλλού. Οταν κατάλαβε ότι έχανε το παιχνίδι, δεν κάθισε με σταυρωμένα χέρια να διαχειριστεί απλά και μόνο την ήττα του, αλλά εκμεταλλεύτηκε την αγάπη των ερυθρόλευκων οπαδών για να κρύψει τις όποιες ευθύνες και να αποσοβήσει

την οργανωμένη οπαδούς της ομάδας του. Επί της ου-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΙΣΡΑΕΛ ΑΝΤΡΙΑΝ ΚΑΕΤΑΝΟ Το χρονικό μιας απόδρασης

Μια ιστορία τρόμου και επιβίωσης στα χρόνια της στρατιωτικής δικτατορίας που επιβλήθηκε στην Αργεντινή το 1976, όταν ο στρατηγός Βιντέλα και μια ομάδα στρατιωτικών ανέτρεψαν τον Χουάν Περόν. Η θητεία της χούντας έληξε το 1983 μετά την ήττα της στα Φώκλαντ, αφήνοντας πίσω της 30.000 αγνοούμενους, πέραν των «νομίμων» θανάτων και συλλήψεων. Από τους 30.000 απαχθέντες αγνοούμενους μόνο για τους 10.000 ζήνες γνωστός ο τρόπος του θανάτου τους. Για τους υπόλοιπους δεν έχει χθεί ακόμα φως, ενώ εκατοντάδες παιδιά που γεννήθηκαν στα μυστικά κρατητήρια αρπάχτηκαν και υιοθετήθηκαν με μυστικά ονόματα από οικογένειες στρατιωτικών.

Σ' αυτό τον τεράστιο αριθμό αγνοούμενων υπήρξαν μόνο δύο δροπετεύσεις. Αυτή η ταινία διηγείται την μια απ' αυτές. Πρόκειται για τη σύλληψη του τερματοφύλακα της Αλμάρη, ο οποίος χωρίς να έχει καμιά ενεργή πολιτική δραστηριότητα απήχθη το 1977 και οδηγήθηκε στο κολαστήριο της Σέρα Μαντιόν (μιας παλιάς έπαυλης), όπου για τέσσερις μήνες έζησε μαζί με άλλους έναν εφιάλτη απελείωτων σωματικών και πνευματικών βασανιστηρίων και ταπεινώσεων. Μπροστά στο φάσμα μιας εντελώς ορατής επαπειλούμενης εκτελεσης, τέσσερις από αυτούς δραπετεύουν ένα βράδυ ολόγυμνοι και καταφέρουν να σωθούν, περνώντας με διάφορους τρόπους στο εξωτερικό για να καταθέσουν αργότερα, το 1985, εναντίον του στρατιωτικού καθεστώτος.

Ολοι οι χαρακτήρες της ταινίας ήταν υπαρκτά πρόσωπα. Ενας μάλιστα ερμηνεύει ένα μικρό ρόλο. Είναι οι οπέρες της ΑΕΚ που για την έπιπλη θέση της θα πρέπει να ανατρέψει την θυμό της ομάδας με προσποτική, αφού άρουαμπαρένα και Ριβάλντο βρίσκονται στη δύση της καριέρας τους. Στο αγωνιστικό μέρος, η παρουσία του Ριβάλντο στην κιτρινόμαυρη ενδεκάδα θα αυξήσει τις ελπίδες της ΑΕΚ για την κατάκτηση ενός τίτλου, μιας και η αξία του φτάνει για να κάνει τη διαφορά στο ελληνικό πρωτάθλημα, όμως θα περιορίσει στο ελάχιστο τις όποιες ελπίδες έχει η ΑΕΚ για μια καλή ευρωπαϊκή πορεία, μιας και για το σύγχρονο ποδόσφαιρο απαιτείται μια ταχύτητα παραστάνων από αυτή που παίζει ο Ριβάλντο (λόγω ήλικιας, γιατί η ποδοσφαιρική του αξία είναι αναμφισβήτητη). Πονοκέφαλος για τον πρόεδρο της ΑΕΚ Θεμιστοκλή Νικολαΐδη ο οποίος γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα ότι η ομάδα του βαδίζει σε ένα τεντωμένο σχοινί και η απόδοση ανάμεσα στο θρίαμβο και την τραγωδία είναι ελάχιστη.

Κοσ Πάππιας
papias@eksegersi.gr

Υ.Γ. Οι φήμες ότι η PUMA θα συνεισφέρει ένα σημαντικό μέρος του ποσού που απαιτείται για την μεταγραφή του Ριβάλντο στην ΑΕΚ αρχίζουν να μαζεύονται. Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο αντιπρόσωπος της εταιρίας στην χώρα μας Γιώργος Γλου είναι μέλος του ΔΣ της ΠΑΕ Ολυμπιακός και μετά την ανοιχτή σύγκρουση ανάμεσα στον Κόκκαλη και τον Ριβάλντο θα ήταν πολύ χοντρό να συνεισφέρει στη μεταγραφή του. Εκτός αν η ΑΕΚ του Νικολαΐδη έχει μετατραπεί σε παράρτημα του Ολυμπιακού, όπως υποστηρίζουν οιστορίες επιπλέονται σ' έναν αγώνα δρόμου για την κατάκτηση της. Ομως η δική της απώτερη επιθυμία είναι να την αποδεχτούν όπως είναι.

■ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΕ ΦΟΝ ΤΡΟΤΑ

Είμαι η άλλη γυναίκα

Πιστή στις παροδόσεις της γερμανικής κινηματογραφίας, αποστασιοποιημένη, κομψή και στιλζαρισμένη η τελευταία ταινία της M. Φον Τρότα διηγείται την ιστορία μιας γυναίκας με σχίζειδη προσωπικότητα. Επιτυχημένη δικηγόρος την ημέρα, πάρνη το βράδυ, ανασφαλής και υπτάκουν κόρη του πατέρα της, η πρωΐδα της ταινίας είναι στην προματικότητα θύμα μιας δυσλειτουργικής αστικής οικογένειας με πολλά κρυφά μυστικά και περιέργεις εξαρτήσεις. Το My hurt belongs to daddy, π

Συνέδριο ΕΚΑ: ΕΚΑ(ς) οι βέβηλοι

Την «πήγανε» την απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ τα ΜΜΕ

Αλλη μια αύξηση (1 δισ.) σε δικαστές και βουλευτές (όλων των κομμάτων)

**Απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ: και τώρα, καλό καλοκαίρι
και ραντεβού τον Σεπτέμβρη, κοινώς,
εργαζόμενοι ΑΓΑΜΟΙ ΘΥΤΑΙ**

◆ «Αναγκάσθηκε να συμμετάσχει και η ΔΑΚΕ» (στην απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), Η ΑΥΓΗ, 12-5-07. Συνειδητά ψέματα.

◆ Λοιπόν: με τον ΣΥΝ για την Κομμουνιστική Αριστερά; (2ο συνέδριο ΚΟΕ - Κοέο;)

◆ Τόση λατρεία πια για τους σοσιαλδημοκράτες Τσάρδες και Μοράλες η ΚΟΕ (Κοέο) (εφημ. Αριστερά, 11-5-07: «Βενεζουέλα-Βολιβία - Οι λατινοαμερικάνοι είναι τρελοί ή οι μονόδρομοι είναι ζουρλομανδάς;» Στο δρόμο της Κομμουνιστικής Αριστεράς, βεβαίως...)

◆ Το λαμπρό είναι αυτή η Σινιόρα του Λιβάνου (βλέπε προηγούμενο φύλλο της Κόντρας).

◆ «Φοιτητικές - σπουδαστικές εκλογές 2007 - Αρχή μιας νέας σελίδας - Σημαντικό βήμα για την αναπτυξή της ΔΑΠ και της κυβέρνησης Καραμανλή - Μείωση Συμμετοχής» (από τη Νέα Προοπτική-ΕΕΚ, 12-5-07) Δεν μπορεί! Κάτι πίνουν - και δεν μις δίνουν...

◆ Στο ίδιο φύλλο της Νέας Προοπτικής: «Εμπρός για Γενική Απεργία Διαρκείας - ΓΑΔ». Προς το παρόν, μάγκες, εμπρός -το πολύ- για ΓΑΔΑ...

◆ Στο ίδιο -ούφ! πια! -φύλλο της Νέας Προοπτικής παραπτίθεται - ως παράδειγμα προς αποφυγή- το ακόλουθο απόσπασμα από το έργο του Κάουτσκι «Κοινοβουλευτισμός και Δημοκρατία»: «Το ότι είναι το αντιπροσωπευτικό σύστημα άρρητα συνδεδεμένο με

Σπις εκλογές
λέμε... όχι

αιροβασίες του Περισσού στο ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Δήμου Καλλιθέας: αποχωρούμε από τη συνεδρίαση όλλα παραμένουμε για να την παρακολουθήσουμε (κάπι σαν το «μένουν οι βάσεις που φεύγουν» του Χάρου Κλυν...).

◆ «Συγκεντρώσεις-προείσ: ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Πεδίον του Αρεως - ΠΑΜΕ Πλατεία Δημαρχίου» (ΕΛ. ΤΥΠΟΣ, 14-5-07). Οταν η εφημερίδα του ταξικού εχθρού τυπώνεται στα τυπογραφεία του κόμματος της εργατικής τάξης (ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ), ε, δεν θα σου δώσει μια μικροαβάντα... (Ε. Περισσεύς);

◆ Εξη (από τη διάδεκα) σελίδες της ακιερώνει η Πανοικοδομική (Απρίλιος 2007) στον γιορτασμό της Πρωτομαγιάς (μπλα-μπλα-μπλα). Γιορτές και πανηγύρια. (Αλήθεια, τί έγινε εκείνη η υπόσχεση της

Επιπροπής Νέων του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας ότι μέχρι την 1 Μάη 2007 θα είχε εγγράψει 1000 νέα μέλη στο Συνδικάτο; Μούγκα στη στρούγκα...).

◆ Στο «Ποντίκι ART» διαβάσμε σχόλιο για τα υποπροϊόντα που πλασάρει η Ανίτα Πάνια. Ως εδώ καλά. Ομως ο «ποιητής» αλλού το πάει: στο «παραεπόδιο». Οψιμο λοιπόν το ενδιαφέρον για τον πολιτισμό: τα μπικίκινα ενδιαφέρουν...

◆ Τόχει στο αίμα του ο Γ. Μασσαβέτας: αν δεν απευθύνεται σε προέδρους... πεθαίνει. Ετσι, λοιπόν, στηλιτεύει (ήγουν χέικ στήλη) στην Εφημερίδα «ΣΤΑΜΠΑ» με μόνιμο τίτλο «Μαξίμου ενταύ

θα, καλημέρα κ. Πρόεδρε» (απ' τον Αντρέα στον Κώστα και μετά ποιος ξέρει που...).

◆ Οι Πασοκοφυλλάδες μετέφεραν τα πάντα στο πολιτικό επίπεδο (ποια προβλήματα του λαού) ενώ ο φιλοΝουδού τύπος μετέφερε τα πάντα στους εφτά ουρανούς (με πετραχίλια).

◆ Κατά Πάνια (όχι όμως ευθέως κατά του ALTER) και ο Λαζόπουλος ο οποίος (κάνει ότι) ξεχνάει την «ψυχογαγία» που προσφέρει ο Κοντομηνάς.

◆ Να, λοιπόν, που 1.700 (κατά πλειοψηφία 90%) εργάτες (οι σκουπιδιάρηδες του Παρισιού) απήργανται από 22 Μαρτίου εως 10 Απρίλη και υποχρέωνται την εργοδοσία όχι μόνο να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους (άμεση αύξηση 3,5% σε όλους τους μισθούς, επίδομα 150 ευρώ το χρόνο) αλλά και να πληρώσει κανονικά όλες τις μέρες της απεργίας σε όλους τους εργαζόμενους.

◆ Δηλαδή αν ο Κ. Λαζαρίτης είναι (ηλικιακά) θείο βρέφος εμείς τί είμαστε; Μια τρελλή επιθυμία του πατέρα και της μάνας μας;

◆ Άλλο ένα μεγάλο όλμα (τηρήμα για το κινέζικο λαό) της «σοσιαλιστικής» Κίνας: «Το 2006 ο αριθμός του ειδικευμένου πρωσαπικού των κινεζικών νοσοκομείων μειώθηκε κατά 50.000, με αποτέλεσμα σε αρκετές περιοχές να αντιστοιχεί μία νοσοκόμα σε χίλιους κατοίκους, ενώ η διεθνής αναλογία είναι 4 ή 5 ανά χιλιούς κατοίκους». Οπότε, τα κάνουν, τα ζημάνια; Διαγωνισμό νοσοκόμων για την ταχύτερη ένεση! (αχ! τουζε!!)

Βασιλης

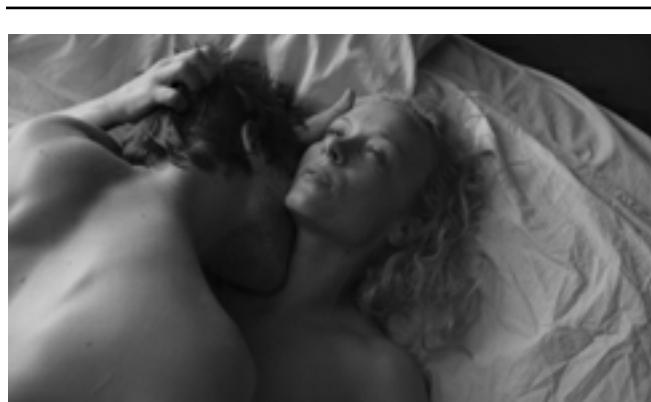
◆ Le casseur c'est Sarkozy! 100% a gauche - LCR (Βάνδαλος είναι ο Σαρκοζί! 100% στην Αριστερά)

100% στην Αριστερά. Πομπώδης έκφραση! Πολλές φορές πάσια από τις ηχηρές φράσεις κρύβονται οι μεγαλύτερες υποχωρήσεις, οι πιο μεγάλες κωλοτούμπες. Από ποιον ν' αρχίσεις και πού να τελειώσεις; Ακόμη και ο πιο χυδαίοι εραστές του κοινοβουλευτισμού θα εξέφραζαν σκεπτικισμό για την ορθότητα του συνθήματος. Θα ελεγγαν, στηρίζονται από την Αριστερά. Μη ψηφίσουν σύσσωμη η γαλλική αστική τάξη την Αριστερά. Μη ψηφίσουν σύσσωμα τα μεσαία στρώματα μιας από τις πιο αναπτυγμένες καπιταλιστικές, ιμπεριαλιστικές χώρες την Αριστερά. Σιγά μη ψηφίσουν σύσσωμες οι δυνάμεις καταστολής την Αριστερά. Φαίνεται όμως ότι εκεί στην Γαλλία ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός δεν έχει τελειωμό. Ολο αυτό το χαζό παραλήρημα (πώς ολλιώς να το χαρακτηρίσει κανείς;) για να ψηφιστεί η... Ρουαγιάλ. Ολο αυτό το χαζό παραλήρημα όχι για να πάρουν αυτοί τις ψήφους αλλά η... Ρουαγιάλ.

Παρακάτω σας έχουμε μια ειδηση που έχει σχέση με τα προηγούμενα. Οι καλοκαιρινές επιθεωρήσεις είναι όλες σούπα. Άλλα και «καλές» να ήταν, πάλι δε θα μπορούσαν μας δροσίσουν. Γιατί το καλοκαίρι προβλέπεται πολύ ζεστό. Χρειαζόμαστε κάτι σούπερ. Σούπερ δροσερό, σούπερ δροσιστικό. Ήρθε και στη χώρα μας. Το μέλος της ΚΕ της LCR θα μιλήσει στην Ελλάδα. Με θέμα «τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών και ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στην Ευρώπη». Τρέξτε να κλείσετε θέσεις. Θα τηρηθεί αυστηρή σειρά προτεραιότητας.

◆ 1η Μάη 1886-2007 - 121 χρόνια ανειρήνευτης πάλης ενάντια στην εξουσία του κεφαλαίου - δυναμώνει την ταξική μας ενότητα - ενισχύουμε τον αγώνα μας - διεκδικούμε δικαιώματα που να καλύπτουν τις ανάγκες μας - Πολεύουμε για την κατάργηση της εικετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο (Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας)

Εδώ όμως είναι Βαλκανία, δεν είναι παίξε γελασε. Εδώ το πιο ταξικό συνδικάτο, η διοίκηση του οποίου εκλέγεται μέσα από τις πιο ταξικές διαδικασίες, 15 και πάνω ημέρων, αυτό που κάθε χρόνο γονατίζει τους εργοδότες και τους υποχρεώνει να υπογράφουν αξιοπρεπέστατες συλλογικές συμβάσεις, αυτό το συνδικάτο παλεύει για την κατάργηση της εικετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Πώς είπατε, δεν το έχετε αντιληφθεί; Συγνώμη, δεν είναι μελή του κόμματος της εργατικής τάξης η συντριπτική πλειοψηφία των εικετών στα όργανα του συνδικάτου; Κρυφό είναι αυτό; Κάθε άλλο. Είναι περήφανοι γι' αυτό. Τιμή τους και καμάρι τους. Ετσι είναι. Δε θα χτίσει το κόμμα το σοσιαλισμό όταν αυτό και οι σύμμαχοί του (ο Μήτσος κουνάει μαντή για ΠΑΣΟΚ αλλά αυτό δεν ακυρώνει -πιο σωστά- δεν ξαναξανακυρώνει την πολιτική συμμαχιών του κόμματος) πάρουν το 60% στις εκλογές; Θα τον χτίσει. Οχι 100% και άλλες γαλλικές οπορτουνιστικές μ...ς, 60%, ρεαλιστικά και ταξικά πράγματα. Να πως διεξάγεται η συνεπής πάλη ενάντια στην εικετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Χωρίς καμιά κοινοβουλευτική αυταπάτη.

Το σενάριο της ταινίας υπογράφει ο σεναριογράφος του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, Peter Marthesheimer, γνωστότερος από το έπος «Berlin Alexanderplatz».

Η Φον Τρότα καταφέρνει να ιντριγάρει το θεατή οδηγώντας τον στη διερεύνηση των πολλαπλών προσωπείων της ηρωΐδας, όμως μη φωναζούσε ότι θα δείτε κάπι το ανατρεπτικό και προκλητικό. Σ' αυτό του ειδους τη θεματολογία κάποιοι άλλοι όπως ο Claude Chabrol

Ελένη Σταματίου

«Κατά το 2006, από τα «Κήδη διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία, προκύπτει ότι η πορεία της ελληνικής μεταποίησης συνέχισε να αντιμετωπίζει δυσκολίες. Παρά την μικρή ανάκαμψη του όγκου παραγωγής, κατά 0,8%, και την άνοδο του βαθμού χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού, η απασχόληση παρέμεινε στάση».

Το απόσπασμα είναι από την έρευνα που πραγματοποίησε ο ΣΕΒ σε συνεργασία με τον ICAP για τις εξελίξεις στη μεταποίηση (το μεγαλύτερο οικονομικό κλάδο) το

Στατιστικής Υπηρεσίας του ΙΚΑ, ότι στα υπουργεία Οικονομίας και Απασχόλησης «μαϊμούδιζουν» τα στοιχεία, προκειμένου να εξυπηρετήσουν την κυβερνητική προπαγάνδα.

Ο ΣΕΒ, βέβαια, έκανε μια έρευνα προσανατολισμένη κυρίως στην κερδοφορία των επιχειρήσεων. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε είναι ότι υπάρχει κάμψη του ρυθμού αύξησης των κερδών, την οποία αποδίδει σε εξωγενείς παράγοντες, όπως η αύξηση των τιμών των καυσίμων και ο διεθνής ανταγωνισμός, που

θέγει τέτοιο πράγμα. Οι βιομήχανοι, έχοντας εξασφαλίσει χαμηλότατα μεροκάματα, χάρη στη στενή συνεργασία τους με την πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, στρέφουν την προσοχή τους στην κατεύθυνση του κράτους, ζητώντας εμμέσως μεγαλύτερες ενισχύσεις.

Ας επικεντρωθούμε, όμως, στο σημείο που παραθέσαμε στην αρχή. Η έρευνα μιλά για μικρή ανάκαμψη του όγκου της παραγωγής, για άνοδο του βαθμού χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού και στασιμότητα στην απα-

μένου ότι δεν είχαμε αύξηση της κεφαλαιακής βάσης, γεγονός που σημειώνεται στην έρευνα.

Πάνε, λοιπόν, περίπτωτα τα παραμύθια της κυβέρνησης περί μείωσης της ανεργίας. Και βέβαια, μόνο ως αστείο μπορεί να ακουστεί ότι η απασχόληση αυξήθηκε στον τομέα των υπηρεσιών και από αυτή την αύξηση προήλθε η μείωση της ανεργίας. Τα στοιχεία από τη Στατιστική Υπηρεσία του ΙΚΑ, που παραθέσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, δείχνουν ότι οι ασφαλισμένοι το 2003, το

■ Στοιχεία από την έρευνα ΣΕΒ-ΙCAP

Εντατικοποίηση της δουλειάς, στασιμότητα στην απασχόληση

2006, η οποία δόθηκε πρόσφορτα στη δημοσιότητα, και κάνει σκόνη την κυβερνητική προπαγάνδα περί μείωσης της ανεργίας. Επιβεβαιώνει το συμπέρασμα που βγάλαμε (βλέπε τα δυο προηγούμενα φύλλα της «Κ») από τη μελέτη των στοιχείων της

οδηγεί σε μείωση των τιμών πτώλησης. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι «τρώει τάπα» ο περιβόλιος Γκαργκάνας που κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του μιλάει για τις «υπερβολικές αποδοχές» των εργαζόμενων. Η έρευνα ΣΕΒ-ICAP ούτε που

σχόλιση. Πέτυχαν, δηλαδή, μεγαλύτερη παραγωγή με τους ίδιους εργαζόμενους. Αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είχαμε αύξηση της εντατικότητας της εργασίας. Η αύξηση της παραγωγικότητας, μέσω νέου εξοπλισμού, πρέπει να απορριφθεί, δεδο-

2004 και το 2005 κυμαίνονταν γύρω από ένα σταθερό μέγεθος (ελάχιστα πάνω από 1.800.000) και βέβαια το 2005, που αναφέρεται η έρευνα ΣΕΒ-ICAP δεν είχαμε καμία έκρηξη στον τομέα των υπηρεσιών.

Ξεφουσκώνει το σκάνδαλο των ομολόγων

Μια χαρά τα πάει ο Μαγγίνας, για λογαριασμό της κυβερνησης. Πολιτικός χαμηλού προφίλ ο ίδιος, με άριστες σχέσεις με τα ΜΜΕ και στελέχη της αντιπολίτευσης, άρχισε να διώχνει στελέχη που είχε διορίσει ο Τσιτουρίδης (μετά τον πανίσχυρο ειδικό γραμματέα Ευγ. Παπαδόπουλο, ακολούθησαν οι πρόεδροι του ΟΕΚ και του Ολυμπιακού Χωριού), στελνούτας προς τα έξω το μήνυμα ότι για όλες τις αμαρτίες έφραγε ο Τσιτουρίδης και κανένας άλλος.

Οπως όλα τα σκάνδαλα που ξεπούν, έτσι και αυτό των ομολόγων άρχισε ήδη να ξεφουσκώνει και η τακτική Μαγγίνα (σε συνενόηση προφανώς με το Μαξίμου) βοηθά σ' αυτή την κατεύθυνση. Βέβαια, το σκάνδαλο εξακολουθεί να συζητείται ακόμα,

αλλά δεν βρίσκεται στην κορυφή της πολιτικής ατζέντας. Το ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να επιμένει στις καταγγελίες,

όμως δεν έχει τίποτα καινούργιο να προσθέσει για να ξαναφέρει τις καταγγελίες του στην κορυφή. Αφού δεν

κατάφερε να περάσει μπροστά σε επίπεδα γκάλοπ, όταν το σκάνδαλο βρισκόταν στο φόρτε του, δεν μπορεί να ευελπιστεί ότι θα το πετύχει τώρα που βρίσκεται σε ύφεση. Θα πρέπει να βρει άλλα θέματα για να στηρίξει την προπαγάνδα του.

Γιατί ό,τι γίνεται είναι θέμα προπαγάνδας και μόνο. Κανένας δεν νοιάζεται για τα ασφαλιστικά ταμεία. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για πλείστες απάτες σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων και για τη διαγραφή όλων των παλιών υποχρεώσεων του κράτους προς αυτά.

Επιβεβαιώνεται έτσι για μια ακόμη φορά, ότι η χωρίς ουσία σκανδαλολογία, χωρίς διεκδικητική παρέμβαση των εργαζόμενων, δεν οδηγεί σε ικανοποίηση αιτημάτων.

Διαχείριση της κρίσης

Γιατί κάθε φορά που πλησιάζουν εκλογές φουντώνουν οι κάθε είδους διεργασίες και διαδικασίες αναζήτησης «μιας άλλης Αριστεράς». Μια έρευνα στο αρχείο μας επιβεβαίωσε αυτή την αίσθηση. Όλα τα «κορυφαία γεγονότα» που σχετίζονται μ' αυτό το ζήτημα έχουν οργανωθεί -όλως τυχαίως- σε περιόδους με έντονη την οσμή εκλογών. (Αντίστοιχα, γεγονότα που αφορούν την αναζήτηση «ενός νέου εργατικού κινήματος» κορυφώνονται όταν υπάρχουν εκλογές σε συνδικαλιστικούς χώρους).

Ακόμα και σημειολογικά, έχουμε το εξής αξιοσημείωτο: μια μεγάλη μερίδα αυτών που επαγγέλλονται την επαναστατική ανατροπή ενεργοποιείται πιο έντονα από κάθε άλλη φορά κατά τις προεκλογικές περιόδους, δείχνοντας έτσι ότι οι εκλογές για τους κάθε είδους «αντιπροσωπευτικούς» θεσμούς της αστικής δημοκρατίας (συνδικάτα, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινοβούλιο) αποτελούν γι' αυτούς το μείζον πεδίο παρέμβασης. Ετσι δημιουργείται εξαρχής μια αντίφαση στους όρους. Επαναστατική ανατροπή και εκλογές ως μείζον πεδίο πολιτικής παρέμβασης είναι νερό και λάδι.

Το παράδειγμα της Γαλλίας, στο οποίο αναφερθήκαμε στο σημείωμά μας την προηγούμενη βδομάδα είναι διδακτικό για το πού οδηγεί η αναγόρευση των εκλογών σε μείζον πεδίο πολιτικής παρέμβασης. Η ιονεί Αριστερά της επαναστατικής ανατροπής, αποκομένη από κοινωνικά στηρίγματα, ανίκανη να επικοινωνίσει με τα κομμάτια της ριζοσπαστικής αντίστασης στο σύστημα, αποστασιοποιημένη (αν όχι αντίθετη) από τα κύματα της νεολαίστικης αντιβίας στα πρόστια, σύρθηκε σαν σκυλάκι στον καναπέ των Σοσιαλιστών, με μια κοντόφθαλμη αντι-Σαρκοζί τακτική στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών.

Στην πραγματικότητα, αυτή η Αριστερά είναι μια πτυμένη Αριστερά που προσπαθεί απλώς να διαχειρίστει την κρίση της. Μια Αριστερά που δεν πιστεύει στην επαναστατική ανατροπή, μια Αριστερά που αισθάνεται βολεμένη στις παρυφές του συστήματος και δεν θέλει να χάσει τη βολή της. Δεν είναι τυχαία η στάση αυτής της Αριστεράς έναντι της λαϊκής και επαναστατικής αντιβίας, που αποτελεί πρόβλημα-κλειδί για τις εξελίξεις στην εποχή μας. Ετοιμην να χαιρετίσει τη λαϊκή αντιβία όταν εκδηλώνεται στις εσχατιές του κόσμου, «κόβει λάσπη» όταν αυτή ξεσπά στο εθνικό της περιβάλλον. Τότε δηλαδή που μετράει πραγματικά τη ποθετέπο στην πολιτικής δύναμης. Ποια είναι η στάση αυτής της Αριστεράς στη Γαλλία ως προς το ζήτημα των φυλακισμένων αγωνιστών της Action Directe; Ποια είναι η στάση αυτής της Αριστεράς στη χώρα μας στις διώξεις των τελευταίων ετών κατά μελών (ή φερόμενων ως μελών) της 17Ν και του ΕΛΑ; Απουσία στην καλύτερη περίπτωση, λάσπη και πρακτορολογία στη χειρότερη. Ιδια στάση και απέναντι στη χωρίς οργανωμένο χαρακτήρα διάχυτη νεολαίστικη αντιβία.

Η εκλογική παρέμβαση, λοιπόν, αποτελεί όρο επιβίωσης γι' αυτή την Αριστερά. Της δίνει λόγο ύπαρξης. Της επιτρέπει να ενεργοποιεί και να περιχαράκωνει τις λιγοστές δυνάμεις της και να αναπαράγεται μέσα στη συστηματική πολιτική πράξη. Είναι το άλλοθι για άτομα αδρανοποιημένα και οργανώσεις που τους το προσφέρουν. Ενα άλλοθι βολικό για όλους, αφού μετατρέπουν την αδυναμία τους σε θεωρία και τη φορτώνουν «στις μάζες».

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ